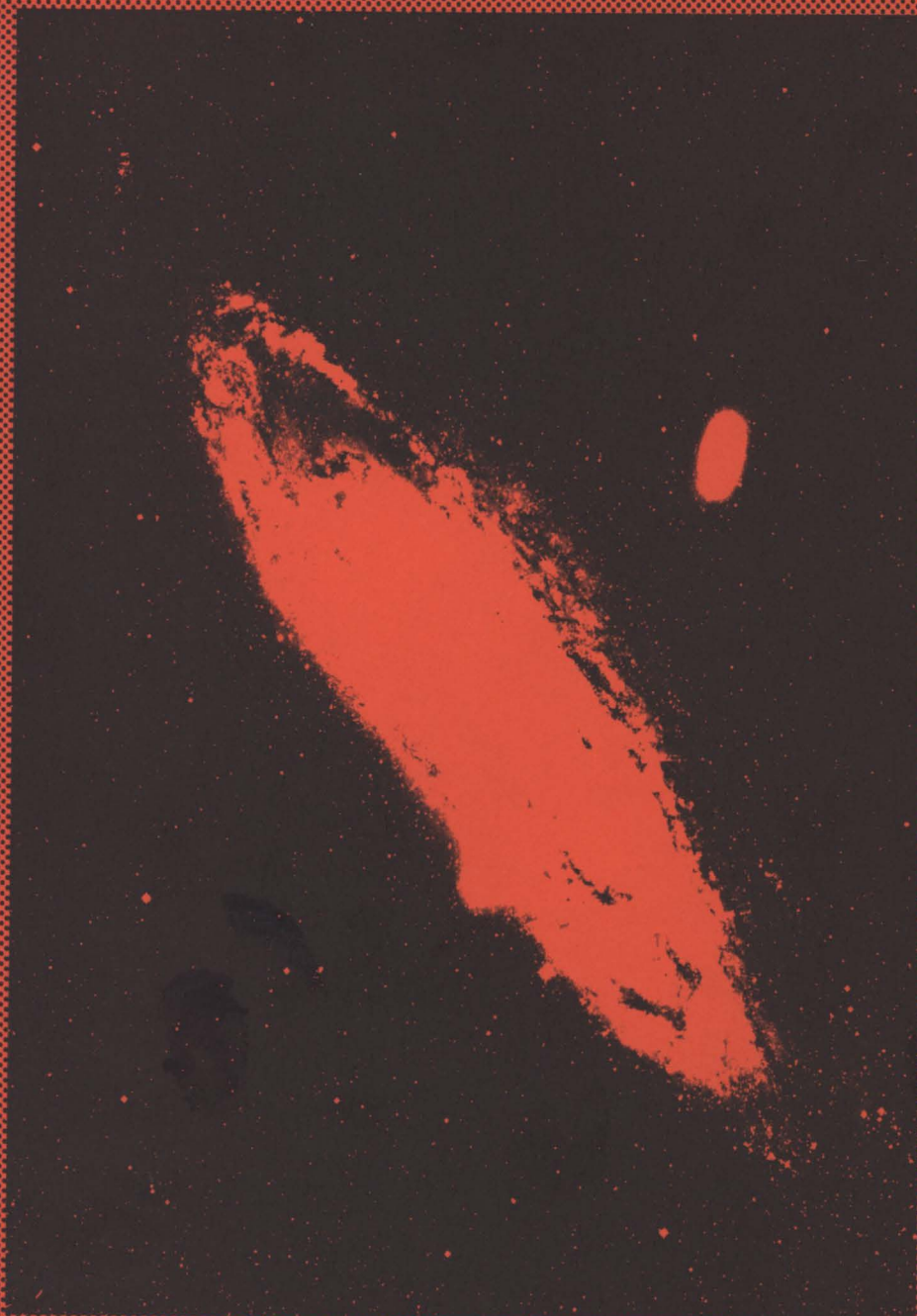

SVÄVAREN

UFO-CENTER, KARLSKOGA
FÖRENINGENS
ORGAN

DATUM: 1982*08*25

NR 1/82

UR INNEHÅLLET:

- * ÄR NOLL
- * SATURNUS
- * GIGANTISKA CIGARRER
- * UFO BORRAR EFTER OLJA
- * UFO-NAUTER FINNER VATTEN
- * MYSTISKA TIDSFÖRLUSTER
- * AUSTRALIENSK RAPPORT
- * KLIPPT&SKURET

ANDROMEDA GALAXEN, M31

Den här fina bilden på Andromeda Galaxen får stå som symbol för vårt intresse för astronomi, samtidigt som de vilka inte tror på att det kan existera liv på annat håll i universum får sig en riktig tankeställare.

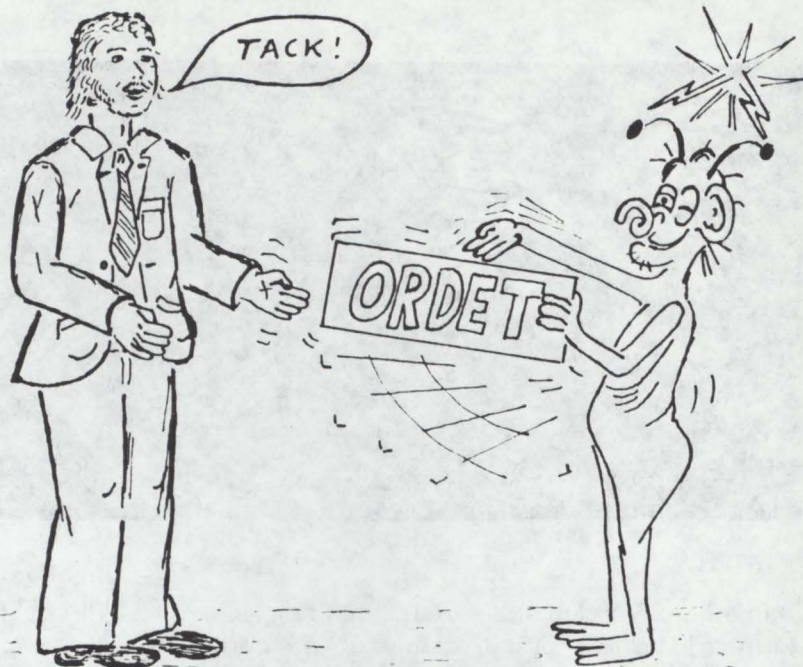
Galaxen finns på ett avstånd av 2,2 miljoner ljusår från oss och är enligt astronomerna dubbelt så stor som galaxen Vintergatan, vår egen galax. Om man löser upp det som på bilden ser ut som vita moln i ett större teleskop, så ser man att det är stjärnor, eller rättare sagt solar.

Ca 200 miljarder stjärnor finns det i den galaxen och den är bara en av flera miljoner galaxer i universum.

TÄNK OM VI ÄR ENSAMMA I DENNA STJÄRNÖKNEN ?

ORDFÖRANDEN HAR...

HEJ IGEN !

Hur har du det? Nu är det verkligen länge sen du höll en ny SVÄVARE i din hand. Tyvärr, får man väl lov att säga. Men så är det nu en gång med idéellt arbete, det kan inte alltid få förstahands prioritering. Man har ju arbete och familj att sköta om också, och de måste ju komma i första hand.

Men med lite omorganisation kanske vi kan sköta oss lite bättre i framtiden "Flera händer gör snart en ände" heter det ju, och här på SVÄVAR-redaktionen behöver vi verkligen bli flera händer. Jag får väl ta på mig skulden i första hand, jag behöver ju "bara" deligera ut arbetet till andra "händer". Men ibland räcker tiden inte ens till för "bara" det.

Den otroligt sköna sommaren bär annars också en del av skulden. Det är ju annars så att man gärna intalar sig, att bara semestern kommer, så hinner man nog med en del av föreningsarbetet då. Och så skjuter man gärna vissa saker fram för sig, till semestern, då skall man väl för sjutton hinna med tycker man.

Men tji fick man, vädrets makter drämde i år till med en varm och skön "lat-sommar" och så stod man där, eller rättare sagt, låg man där - på stranden och i vattnet för att svalka sig. Det behövdes verkligen i år, men vem blev väl lessen för det?....

Det har hänt mycket sen sist, men kanske ändå inte så mycket på UFO-fronten. I varje fall inte här i Karlskoga tra-

kten. Ja, det förstås, vi har haft en intensiv föreningsverksamhet, men det märker inte du, som bor långt bort, så mycket av.

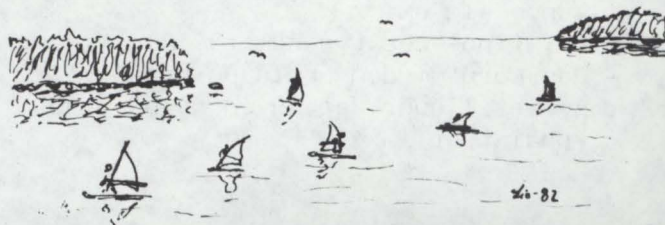
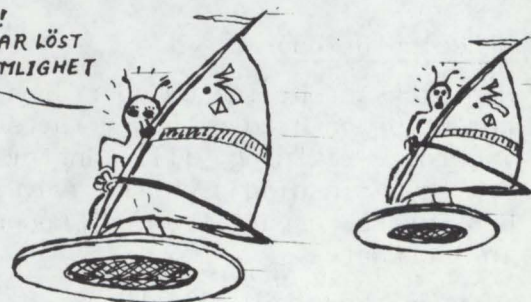
Nu ligger vi i startgroparna för höstens aktiviteter och vi har planerat att träffas varje onsdag i föreningslokalen vid 19,00-tiden med start den 8:e september. Då vi även till denna säsong kommer att göra upp programmet tillsammans, så hoppas vi att du som bor i Karlskoga med omnejd ställer opp och kommer till första träffen med många goda idéer och uppslag till höstprogrammet.

VÄLMÖTT, och ha det så bra!

Cwe

PS! SVÄVAREN 2/82 är redan under arbete, så ingen lång väntan denna gång, förhoppningsvis.

OJ DÅ!
DOM HAR LÖST
VÅR HEMLIGHET

Prolog

Han stod fortfarande vid fönstret i kontrollrummet och tittade ut på den mörka, kalla och ändlösa rymden. Bredvid honom satt Orwin, rymdskeppets styrman, och försökte laga några kraftbälten. Det var nu nära fyra parsec sedan de hade lämnat asteroiden Myne för att bege sig till planeten Darc. Darc var den andra planeten i Zilesystemet. På Darc skulle de lasta ombord mat och vatten för att senare leverera detta till gruvarbetarna i urangruvorna i det svarta hålet Cygnus X-1.

- Förbered kursändring om två minuter. Planeten Darc syns nu på bildskärm 3.AM3.

Datorns iskalla röst väckte honom ur hans tankar. Han vände sig om och gick tillbaka till sin plats. Tre timmar senare hade de landat i Loonge, huvudstaden på Darc. Orwin tog som vanligt hand om lastningen och han själv begav sig till "De Odödligas Klubb" för att få tiden att gå vidare.

Händelseförlopp

Han gick snabbt igenom spärrarna och kom ut på en bred gata som fortsatte i nordlig riktning. Till vänster såg han till sin glädje en fri svävare. Han sprang genast fram och hoppade in i baksätet.

- Kan ni köra mig till "De Odödligas Klubb"?
- Vilken av dem? svarade roboten och vände sig om.
- Va, finns det två numera?
- Ja. Förutom den gamla på Galaximperiet ligger det nu en ny på Stjärnpalatset.

- Jaaahaaa. Kör mig till Galaximperiet.
- Uppfattat.

Sakta höjde sig svävaren upp över husen och John lutade sig bekvämt bakåt. Nedanför utbreddes sig den väldiga rymdhamnen och han såg hur rymdskeppen oavbrutet startade och landade. Plötsligt sköt svävaren iväg med hög fart och han trycktes bakåt i sätet. Strax därpå var han framme vid Galaximperiet. Han betalade och gick ut i en stor hall där han genast blev påhoppad av försäljare.

- Varför inte köpa hem en lasertändare till din fru, herre?
- Jag är ogift, försvinn.
- Kom och köp din livslust för endast en agalia.

Snabbt styrde han stegen mot några dörrar som låg i nedre delen av den stora hallen. Lyckligtvis stod det "De Odödligas Klubb" på den mittersta dörren och han klev snabbt in genom den. Han kom in i en mindre hall som var alldeles tom på möbler och målad i mörkaste svart. Det enda ljus som fanns kom från en liten lasoid som satt mitt på den vänstra väggen. Försiktigt trevade han sig fram mot en liten smal dörr som låg i slutet av hallen. Han kom fram till den, öppnade och klev in. Rummet han kom in i var betydligt ljusare och när ögonen hade vant sig vid ljuset såg han några män sitta vid ett stort bord. De höll tydligen på att diskutera någonting och ingen tycktes märka hans närvaro. Till höger låg den obligatoriska baren som alltid brukade finnas på liknande klubbar. Han gick fram till bardisken och beställde ett stort glas meluk. Sakta lät han den kalla drycken lugna ned honom medan han såg sig omkring. Männen vid bordet hade fortfarande inte sett honom. Mitt emot honom

satt en väldig tavla på väggen. Han svepte i sig det sista av drycken, vände sig om och skulle just till att beställa ytterligare en då en röst plötsligt hördes bakom honom:

- Jag må bli vakuum om det inte är Johnny som står därborta.

Han vände sig om och såg till sin överraskning att mannen som hade tilltalat honom var hans gamla lärare Nick Young.

- Kom hit och sätt dig Johnny.

Han gick fram till det stora bordet och satte sig ned.

- Kul att se dig. Vad gör du nu för tiden?
- Jag kör "Enterprise" nu tillsammans med Orwin och vi är på väg till Cygnus X-1 med livsmedel och annat skräp. Vi kommer närmast från a-Myne.
- Detta är alltså John Lee om jag har förstått rätt, sa en av de andra männen och sträckte fram en hand.
- Det stämmer, herröhh...?
- Crippen.
- Förlåt mig Johnny. Jag borde ha presenterat de andra för dig, avbröt Young och fortsatte: - Mannen som du nyss hälsade på är min senaste bäste elev Don Crippen. Han påminner mycket om dig.

John skakade ännu en gång hand med Crippen. Young fortsatte: - Bredvid mig till vänster sitter Francis Heart som är chef för rymdhamnen här i Loonge och bredvid honom sitter Alex Sook, chefskonstruktör i Fordania.

John skakade hand med de båda männen och satte sig sedan ned igen.

- Det vore kul att höra din åsikt om hur man beter sig mot lägre stående raser om man skulle råka landa någon gång på en sådan planet, sa Crippen och smuttade på sitt glas.
- Vi höll på att diskutera kolonisation av de yttre delarna av galaxen, stämde Heart in med.

- Låter intressant, sa John och fortsatte genast: - För det första tror jag att det är bäst att landa så oömräkt som möjligt de första gångerna man landar, annars kan det nog gå som det gick för Orwins farfar. Har du berättat om honom, Nick?

- Nej. Som du minns brukar jag lägga in den historien i mitt avslutningstal till de nyblivna rymdkaptenerna. Men jag tror inte Crippen tar illa upp om jag tar den nu, eller hur?

- Nej då, inte alls!

- Jo, så här var det, började Young och lutade sig bekvämt bakåt i stolen. Orwins farfar Mike hade fört befälet i några år på "Future" utan missöden. En dag skulle dock hans liv förändras. "Future" var ute på ett vanligt rutinuppdrag. Ombord fanns förutom kapten Orwin och hans styrman även ett kirurglag från sjukhuset här i Loonge. De var på väg till Sorerna, planetsystemet i de nedre Sefilierna. Allt gick sin gilla gång ombord och man var precis på väg att slå av överhypermotorn och gå ned till gammadrift. Då plötsligt upptäckte styrmannen att han inte kunde slå av överhypermotorn och detta fick till följd av "Future" fortsatte i den uttänkta kursen men med överhyperdrift tills bränslet tog slut. Som tur var hade de hamnat nära en G-sol och det dröjde inte länge innan de hade dragits in mot den största planetens yta av dess dragningskraft.....

- Viofonsamtal till herr John Lee, avbröt plötsligt viofonrobotrösten.
- Vakuum också, svor John och reste sig upp och gick fram till bardisken, satte på sig viofonen och slöt ögonen.
- Kontakt!
- Bra att jag fick tag på dig John, sa Orwins röst i viofonen samtidigt som han dök upp inför Johns inre syn. Jag fick just ett meddelande om att vi är tvungna att starta tidigare på grund av ökad magnetisk turbulens vid Cygnus X-1. Ny starttid kommer om ett tag men jag tror att det är bäst att du kommer tillbaka så fort som möjligt och börjar på den nya koden. Jag beklagar verkligen, John.

- Det är inte ditt fel Orwin. Jag kommer så fort jag kan. Kontakt brytes.
- Kontakt bruten.

Han tog av sig viofonen och gick tillbaka till de andra vid bordet.

- Tråkiga nyheter? frågade genast Young.
- Tyvärr måste vi åka tidigare på grund av ökad magnetisk turbulens vid Cygnus X-1, svarade John och sträckte sig efter sitt halvfylla melukglas.
- Det var kul att träffa er, sa Crippen och de andra stämde genast in.
- Hoppas att ni snart är tillbaka, tillade Heart.
- Vi syns, sa John och ställde tillbaka sitt urdruckna glas på bordet och gick mot dörren.
- Hejdå, ropade de andra efter honom.

Det sista han hörde av dem var Crippens röst som bad Young att fortsätta. En halvtimme senare var han tillbaka i sitt rymdskepp och satte sig ned i kontrollrummet och började utarbeta den nya kursen.

* * * * *

- Förlåt mig John, sa plötsligt Orwin och dök upp på bildskärm 2. Jag tror vi har fått en låda för mycket jämfört med checklisten.
- Hur stor är den?

- Inte alls stor. Den är adresserad till Henry Syyn, 3:e Urangruvan, Cugnus X-1. På baksidan står det bara: "Kommer du ihåg ditt senaste besök här. Jag glömmer det aldrig. Carrie."
- Troligtvis bara presenter eller något liknande från hans tjej. Vi tar det med oss.
- Okay John, som du vill.

Återigen var de ute i den ändlösa rymden på väg till hjärtat av Cygnus X-1. Orwin satt som vanligt och reparerade kraftbälten och John stod vid sitt fönster.

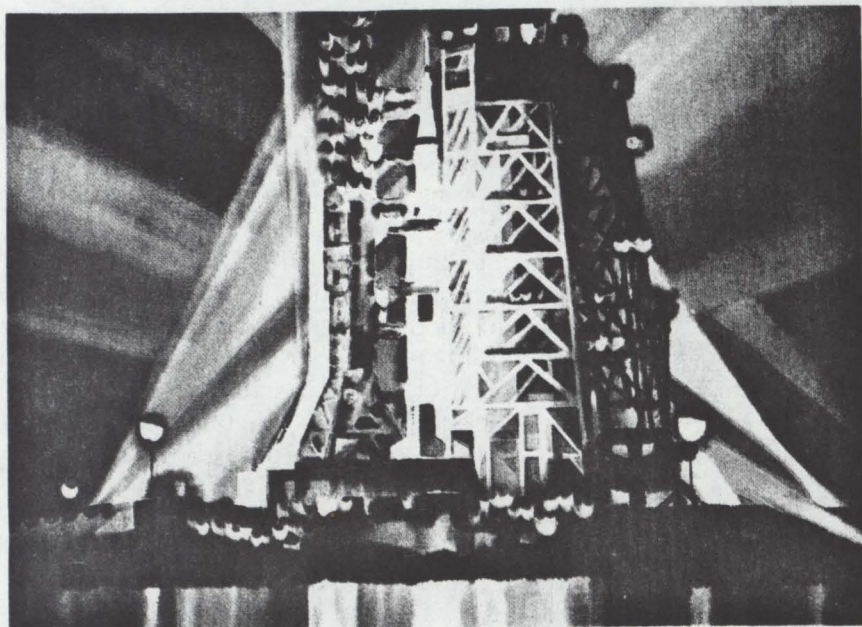
- Förbered kursändring om två minuter. AM4.

John satte sig ned i sin stol. Orwin lade ifrån sig kraftbältet och började slå in den nya koden till datorn. Digitaluret på väggen började genast nedräkningen och John tittade oavbrutet på de lysande siffrorna som ständigt skiftade i olika färger.

- 5..4..3..2..1..Ändra kurs enligt kod 08R.AM5.

Orwin tryckte ned några knappar och skeppet skakade till en aning innan allt blev lugnt ombord igen. John reste sig upp från sin stol och tittade som hastigast ut genom fönstret och kunde bara konstatera att det fortfarande var samma mörker därute.

- Okänt ljud från lastrummet. Undersök genast. AM6.
- Orwin, ta hand om det du. Det är nog bara någon del av lasten som lossnat.

Själv gick John ned till köket och började göra i ordning några smörgåsar. Till höger lyste lasoiderna med halv ljusstyrka och den dämpade belysningen gjorde honom trött. Strax därpå hördes Orwins röst i högtalarna.

- John, skynda dig och kom ner. Du kan aldrig gissa vad jag har hittat.

Han reste sig upp och skyndade ned till lastrummet. Därnere såg han hur Orwin stod och tittade ned i den extralåda de hade lastat.

- Kom fort John, ropade Orwin och såg upp från lådan.

Han sprang upp till Orwin och tittade ned i lådan. Inuti den låg en liten baby.

2.

- Kalopa, utbrast John. Vad i alla stjärnor ska vi nu göra? Vi kan inte vända tillbaka till Darc.
- Om du inte har något emot det så tar jag gärna hand om den. Jag har i alla fall mest erfarenhet när det gäller små barn och förresten blir det ju omväxling i det dagliga arbetet nu.
- Okay Orwin, vi har väl inget annat val. Jag lämnar den i dina händer tills vi kommer till Cygnus X-1 och kan lämna den till den där Henry.

Han började gå tillbaka till köket.

- Vänta John, det är något mer här. Det går ett snöre från babyens ena fot till den där lilla lådan i botten. Vad skall jag göra med den?

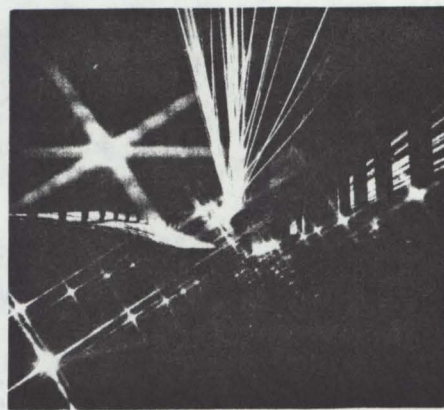

- Tag av snöret och ta hand om ungen. Du kan undersöka den lilla lådan senare. Jag måste tänka och du borde kolla upp vad vi har för mat att ge den.

Återigen gick han tillbaka till köket. Efter sin lilla måltid somnade han på soffan i köket.

Rymdskeppet färdades nu med en hastighet av 1,5 c och skulle nå Cygnus X-1 om ca 2,54 ljuslängder.

- John, skynda dig till kontrollrummet. Vi är i fara, skrek plötsligt Orwin i högtalarna.

Han reste sig yrvaket upp och gick sakta upp till kontrollrummet.

- Titta här, nästan skrek Orwin och gav honom en liten papperslapp. Jag hittade den fastsatt på insidan av ungens skjorta när jag skulle byta på den.

Han tog lappen och läste: "30 minuter från den tid du tar av snöret till den lilla lådan kommer du, vår son och ditt hus att sprängas i små bitar. Den lilla lådan innehåller en bomb. Ha, ha, ha, Carrie."

John blev blek och vände sig till Orwin.

- Hur lång tid är

Ett litet muller som växte till en enorm smäll skakade skeppet.

3.

Han öppnade sakta sina ögon och undrade var han var. Han satte sig sakta upp och såg Orwin sitta bredvid honom med babyn i sina armar.

- Jag kan inte fatta det, John, men vi tycks ju vara levande, eller hur?
- Kom så kollar vi skadorna.

De fann snart att det enda som fanns kvar av rymdskeppet var kontrollrummet och reservmotorn med reservskeppet ovanpå. Det automatiska säkerhetssystemet hade fungerat perfekt.

- Vi måste se efter om vi har förlorat kursen, sa Orwin och gick fram till kontrollbordet. Han tryckte ned några knappar och de satte sig ned för att invänta datorns svar.

Efter några minuter svarade den.

- Skeppet har kommit ur kurs. Det har hamnat i ett okänt planetsystem i utkanten av galaxen.

Systemet består av nio planeter och en sol av G-klass. Mera detaljer behövs för mer information. AM7.

- Det tycks ligga i släkten att komma vilse, utbrast Orwin och sjönk djupare ned i sin stol.
- Vakuum också, svor John och reste sig upp och gick bort till fönstret.

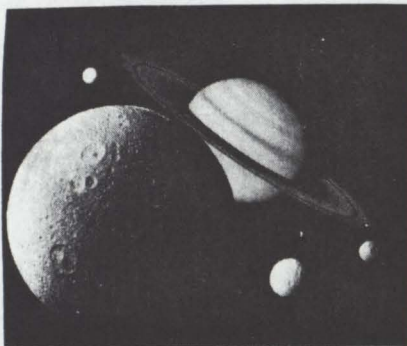
Ute till höger kunde han se en ljusprick närma sig. Några minuter senare såg han en stor planet med ett ringsystem runt.

- Tredje planeten i detta system har förutsättningar för organiskt liv. Föreslår landning för att kanske få hjälp. AM8.

Han gick tillbaka till sin plats.

- Orwin, vi landar.

Orwin startade genast att förbereda landningen. Efter en kort stund dök den tredje planeten upp på bildskärmarna. Det blågröna karakteristiska skenet gjorde dem båda genast gladare.

- Den ser då åtminstone ut som en organisk planet härifrån. Vi går närmare och ser om den har något spår av civilisation.
- Glöm inte bort vad som hände min farfar, påminde Orwin John.

Planeten kom närmare på bildskärmarna och snart gick de in i atmosfären. Värmen steg snabbt inne i skeppet och Orwin startade bromsraketerna. Först såg de bara en massa moln men strax kunde de se planeten klart. Temperaturen sjönk till det normala igen och Orwin slog av huvudmotorn.

John sprang snabbt fram till sitt fönster och tittade med spänning ut.

- Det tycks inte finnas någon avancerad kultur här, sa han slutligen efter en stund.

Då plötsligt,

FARA! FARA! Skeppet kommer att sprängas inom tre timmar enligt självförstörelsprincipen som träder i kraft de skeppet utsätts för större skador. Förbered landning i reservskeppet. AM9.

4.

Nu blev det fart ombord. John monterade ihop de nödvändigaste tekniska prylarna medan Orwin förberedde reservskeppet. En timme senare var de iväg och landade en kort stund senare i sanden på den mörka sidan av planeten.

- Först måste vi gömma reservskeppet och sedan hitta någon som kan ta hand om ungen, sa John och borstade av sig lite sand. Jag hoppas sedan att vi kan komma i kontakt med Interstellära Rymdräddningsavdelningen, annars får vi nog stanna här är jag rädd.
- Bara inte någon av invånarna, om det nu finns några, såg oss landa, sa Orwin och tänkte på sin farfar.
- Tänk inte på det nu Orwin. Kom så rör vi på oss.

De tog sin utrustning och ungen och började gå mot några ljus de såg i horisonten. Efter en lång vandring kom de fram till en liten by.

Upplösningen

- Okay Orwin, vi lägger vår utrustning under vagnen därborta. Sedan försöker jag hitta någon som kan ta hand om ungen och under tiden kan väl du försöka laga lite mat åt oss.

Medan de höll på och gömma sin utrustning kom en man och en kvinna nerför vägen. Kvinnan satt på en åsna och mannen gick bredvid.

- Stanna här Orwin, sa John och tog ungen med sig och sprang bort till paret. Innan han började prata med dem slog han på datoröversättaren som han alltid hade med sig.

- Förlåt mig min herre, sa han och tittade på mannen. Han blev förstummad av hans likhet med John själv.
- Titta Maria. En ängel, svarade mannen och de båda gick ned på knä.
- Vänta nu. Vad pratar ni om, avbröt John och tog ett steg bakåt.
- Vi kan se på dina kläder och ditt ansikte lyser så härligt, sa kvinnan och de började be.
- Vad är det för fel på mina kläder nu då, svarade John och ruskade på huvudet. Mitt ansikte lysas bara upp av min ljusring som jag har på handen. Titta får ni se.

Han lät ljuskäglan träffa paret.

- Åhh Josef, skrek kvinnan i extas. Det är sant. Han har kraften.
- Vaddå kraft? Har ni aldrig sett en atomring någon gång? John började nu bli desperat.
- Halleluja, skrek paret.
- Milda stjärnor. Vad har jag hamnat på för därplanet egentligen. Det här är ju värre än vad Orwins farfar råkade ut för. Hur som helst. Jag har en unge här och nu undrar jag om ni.....

Plötsligt lystes himlen upp av ett sken.

- Kalopa, där gick vårt rymdskepp förlorat, svor John och vände sig till paret igen.
- Titta Maria. Stjärnan lyser. Ängeln har givit oss den nye Messias, nästan skrek mannen och vände sig till John.
- Halleluja, vrålade kvinnan.
- Vid alla stjärnor. Tyst kvinna, skrek John tillbaka.
- Som det står i boken och enligt legenden ger jag det lilla barnet namnet Jesus, sa mannen och tog barnet från John.
- Jag bryr mig inte om vad han får för namn, bara ni kan ta hand om honom tills vi kommer tillbaka och hämtar honom. Adjö konstiga varelser.

Han gick tillbaka till Orwin.

- De är helt galna på den här planeten. Kom så tar vi utrustningen med oss och går upp i bergen där borta bredvid djuren. Jag tror vi kan sända därifrån.

Epilog

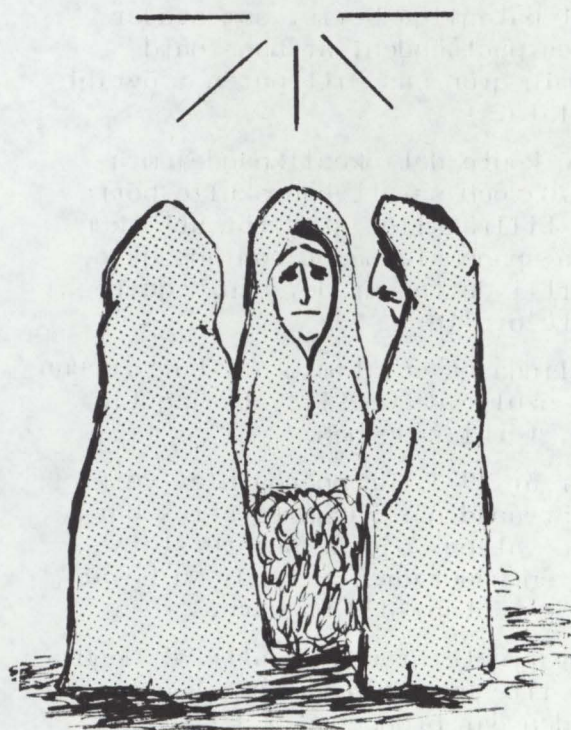
Hundratals mil längre österut i öknen, red tre män på var sin kamel söderut. Då plötsligt såg den främste av männen ett sken på himlen i väster.

- Titta bröder. Stjärnan har kommit till jorden. Jesus, vår nye kung och ledare, är här.

De tittade alla upp mot himlen och började genast sin långa färd mot stjärnan.

- Nej det går inte, Orwin. Jag får inte ut signalerna tillräckligt långt.
- Titta John. Det kommer några fler varelser mot oss.
- Nej, nej, nej! Spring Orwin! Skynda dig!
- Halleluja. Änglarna är här, skrek varelserna och började springa efter dem.

© 1981 The Solar Federation.

UFONAUTER FINNER VATTEN

EN BONDE FRÅN WYOMING PÅSTÅR ATT FRÄMLINGAR FRÅN EN ANNAN DIMENSION ANVÄNDER HANS GÅRD SOM LANDNINGSPLATS FÖR SINA UFOs. ÄVEN I DJUP HYPNOTISK TRANCE VIDHÅLLER HAN SINA PÅSTÅENDEN OCH HAN HÄVDAR OCKSÅ ATT FRÄMLINGARNA HJÄLP HONOM ATT FINNA VATTEN.

Pat McGuire, 38, har alltså med de mystiska främlingarnas hjälp lyckats finna vatten på sin 2000 ha stora ranch på den höga ofruktbara platån.

Stora tefatsformade UFOs besökte ofta hans ranch, påstår McGuire och hans familj och andra påstår att de också sett dem.

Enligt dr. Leo Sprinkel, psykolog och professor vid universitetet i Wyoming, har han efter flera undersökningar av McGuire under hypnos, blivit övertygad om att "Pat rapporterar vad han verkligen har erfärut."

FRÄMLINGAR MED STORA HUVUDEN

- Under hypnosen befinner jag mig själv ibland i ett stort ovallt rum, sittande i en bekväm stol, berättar McGuire.
- Främlingarna är drygt två meter långa, smärta men muskulösa, med stora ögon, kort näsa, tunna läppar och utan hår på huvudet. De är helt klädda i svart. Deras huvuden är större än våra. De lyfter inte sina fötter när de går - de glider fram. Deras hud är helt vit och de liknar varandra exakt..

De mest påtagliga bevis, som stöder McGuires påståenden, är hans gård, en lummig grön oas mitt på en i övrigt torr plåtå.

McGuire köpte det ökenliknande området 1970 och sa att han skulle borra brunn, tillräckligt stor för att kunna odla spannmål, något som ansågs otänkbart i detta område. Men McGuire var inte orolig.

- Främlingarna sa åt mig att borra brunnan så skulle de se till att jag fick vatten, förklarade han.

Det var år 1971. Grannarna blev verkligen förvånad när McGuire strax därpå fann vatten, Sju år senare stötte han på en underjordisk flod. Nu bevattnar han nästan 1000 ha korn.

- Förut tyckte grannarna att Pat McGuire var lite underlig när han tänkte gräva den där brunnan och därför att han såg flygande tefat, avslöjar dr. Sprinkel. Nu är han underlig bara för tefatens skull - alla kan ju gå dit

och se brunnen.

McGuires fru, Wanda, och deras åtta barn har alla sett UFOs även de. Lokala tidningsreportrar och TV-journalister har också sett underliga ljus i rörelse över McGuires ranch.

- Under hypnos berättade främlingarna för mig att de kommer från en annan dimension, säger McGuire.

- De är inte från ett annat stjärnsystem, men de säger att det finns UFOs från vår dimension och andra stjärnsystem.

- Jag har sett inte mindre än sju rymdskepp på en gång, två av dem stod på marken mindre än 800 meter från huset. De andra svävade ovanför dem.

- Jag tycker Pat verkar trovärdig, säger dr. Sprinkel till tidningen Enquirer

- Det finns ingenting speciellt som indikerar att han ljugar.

***** Bob Pratt, National Enquirer

Översätn. Acke S.

- Du har väl inte glömt att prenumerera på Svävaren?
- Nej, har du? -Vaddå?

MYSTISKA TIDSFÖRLUSTER

AV GEORGE CUNNINGHAM-TEE

Förra året mottog jag ett långt och detaljerat brev från en kvinna i Hayward, Kalifornien, som berättade om en UFO-observation som hon gjorde för 25 år sedan.

För några veckor sedan kom ett brev från en kanadensisk läsare om hans upplevelser för fem år sedan i samband med ett UFO. De två breven hade något gemensamt - båda kände det som om en viss tidsrymd av observationstiden saknades. Båda undrade om de kan ha haft en observation av tredje graden, men som de att glömma.

Låt oss höra vad dessa läsare har att berätta; först Gary C. från Ontario:

"Jag läste er kolumn om de sju saknade timmarna som han (Gary Armstrong) inte kunde redogöra för under sommaren -53. Efter att ha läst detta kunde jag inte glömma det, utan beslutade mig för att skriva detta brev till er. Jag har aldrig intresserat mig för underliga fenomen eller UFO-logi förrän min upplevelse 1976 i norra Ontario. Det var en mycket påtaglig upplevelse, något jag aldrig glömmmer, en UFO-upplevelse som naturligtvis ingen trodde på.

Gary jobbade på den tiden för ett gruvbolag och hade kallats till sitt arbete klockan tre på morgonen en kall vintermorgon i februari 1976. Han körde på den övergivna vägen mot jobbet, när efter 15minuter... "plötsligt stannade jag bilen utan någon särskild anledning och klev ut. Varför vet jag inte, men det var underligt. Jag såg upp mot himlen i sydväst och såg ett UFO omkring 800 meter bort. Det svävade, hade flera däck med färgade ljus och var rektangulärt. Inom fem sekunder for det i östlig riktning, ungefär 1.600 meter och svävade sedan stillastående igen. Jag har aldrig sett något röra sig så snabbt. Sedan for det uppåt, nästan vertikalt, utom synhåll och sedan tillbaka ner ganska nära. Det var stort.

"JAG SNUBBLADE IN I BILEN"

- Jag såg på denna uppvisning i kanske två minuter tills föremålet mycket långsamt började sväva ovanför bilen, kanske 1,5 km upp och därefter började sänka sig ned. Jag blev förskräckt!! Jag snubblade in i bilen och fortsatte att köra mycket snabbt och var alldeles uppskrämd under resten av vägen. Men det kanske underligaste var, att när jag första gången stannade, kommer jag inte ihåg att jag släckte ljusen, så jag brydde mig inte om att kolla detta när jag klev in i bilen, men det behövdes inte för UFOt var rakt ovanför bilen och lyste upp omgivningen runt bilen med ett dämpat grönt ljus på ett område av omkring 50 meter i diameter.

"...OCH BILLJUSEN TÄNDES PLÖTSLIGT"

- När jag nästan var framme vid gruvan, omkring 800 meter innan jag såg några byggnader eller ljus, höjde sig plötsligt UFOt och försvann... det blev helt svart och jag

körde nästan in i vägbanken. Omkring tre sekunder senare tändes plötsligt billjusen igen. Väl framm vid arbetet, ringde jag omedelbart flygplatsen för att kolla, men det hade inte varit några flygplan i luften från klockan 01.00 till 05.35. Det var under denna tid som observationen ägde rum. Flygplatsen medgav att de hade observerat något, men det var allt man var villig att delge för tillfället. Jag fortsatte att kolla i tre eller fyra veckor, men de släppte aldrig någon ytterligare information.

- Jag gjorde observationen klockan 03.15 och anlände till jobbet 04.20, därför användes hela 65 minuter för en 20 minuters vägsträcka plus tre extra minuter för observationen.

- Ända sedan detta hände, har jag försökt ägna mig på heltid åt UFO-studier, som berör fall med "tidluckor".

Garys brev avslutas med en förfrågan om hjälp med att finna någon form av arbete med UFO-undersökning, eftersom han känner på sig att det var detta denna närkontakt handlade om. Om nu denna "känsla" har något samband med de cirka 40 minuter som han anser saknas, kan vi bara spekulera om för närvarande. Det kanske vore värt att följa upp detta fall med hypnotisk regression längre fram.

MOTTOG TANKEMEDDELANDEN

Det andra brevet om en UFO upplevelse kom från Irma R. från Hayward i Kalifornien. Jag kommer att sammanfatta hennes brev och endast återge faktabitarna.

Det är 25 år tillbaka i tiden och Irma observerar en ovanlig farkost som manövrerar på himlen. Hon ser det från sin veranda och ringer till sin mamma och ber henne komma och se.

Klockan är 21.15. De två såg uppvisningen tillsammans och modern menade att det måste vara ett UFO.

Flickan mottager "tankemeddelanden" där UFO-nauterna delger att de önskar närmare kontakt. Hon blir skrämmd men då kommer det ytterligare "meddelanden" som säger åt henne att inte vara rädd - hon kommer inte att bli skadad.

Irma får intrycket att "de" vill

hon ska gå till en närbelägen skolgård; hon beslutar sig för att gå och ger sig av på stigen mot trottoaren. Sedan känner hon det som om hon ändrat sig eftersom nästa sak hon lägger märke till är att hon går tillbaka till verandan, där hennens mor fortfarande står och tittar mot skyn. De två ser UFOt, som utför ännu några manövrar och som hon upplever som en slags farväl-signal, sedan går de tillbaka in i huset. Irma ser att klockan nu är 22.15. Två timmar har passerat.

Det är inte förrän långt senare som Irma börjar fundera på tidluckan - hade verkligen hon och hennes mamma tillbringat två hela timmar i tystnad när de bevittnade detta okända som flög omkring på himlen? Det verkar bara inte möjligt ... men om det inte är så, vad kan hon annars ha gjort? Kan Irmas frågor besvaras, eller snarare, finns det något svar?

Jag tror att det finns och om det finns, ligger det väl fördolt i hennes undermedvetna, inspärrat av någon "tankens mästare". som inte kommer från denna jorden.

***National Enquirer
Översättn. Acke Svensson.

AUSTRALISK RAPPORT

EN INTRESSANT ARTIKEL FRÅN AUSTRALIAN POSTS KORRESPONDENT I VÄSTRA AUSTRALIEN, BRYAN CLARK, SOM BOR I CARNARVON OCH RESER OMKRING MYCKET I SITT ARBETE MED URINNEVÄRNARNA.

Big Donny Lewis, stamäldste och välkänd personlighet i nordvästra Australien har en underlig historia att berätta.

En natt när ha slagit läger i buskstäppen norr om Larnarum påstår han sig ha blivit väckt plötsligt ur sin djupa sömn. Hans packning lystes upp av ett svagt sken, som om fullmånen utan vidare uppenbarat sig från ett moln.

Men det var inte månen. Kumulusmoln täckte hela himlen. Han satte sig upp och tände sin pipa och tittade ut i den svarta natten i alla riktningar.

I öster, strax i närheten av toppen på en kulle, såg han ett ljus, liknande en lastbils strålkastare med helljus. Det pulserade och strålade intensivt i några sekunder innan det avtog till ett svagt glödande sken. I ungefär åtta minuter fortsatt skenet

Sedan började den vita sfären minska i storlek.

När den krympte ändrade sig färgen från vit till skär. Utan så mycket som en blinkning tonade sedan ljuset bort helt, som ett stearin ljus på långt avstånd, som blåses ut av vinden.

När han berättar om denna händelse, visar han inga tecken till förvåning.

- Det där ljuset har funnits där länge, grymtar han genom mustascherna.

- Ibland följer det en när man går ut om natten. Ena minuten långt fram och i den andra hoppar det tillbaka igen. Om man försöker komma nära slocknar det.

Big Donny fortsätter att berätta:

- En gång när jag hade jobbat på Carnegie Statson såg jag en annan underlig sak. Chefen och jag körde hem på kvällen när något stort dök upp i skyn och förföljde oss...

Han beskriver detta "något" som en oval form med spetsig topp och det avgav ett grönt sken. Storleken var sex gånger större än deras fordon. Den underliga farkosten svävade över dem, säger Donny, och genast stannade bilmotorn och kunde inte startas igen.

Chefen gav Donny ett laddat gevär.

- Om de kommer för att ta oss, så skjut dom djävlar, sa chefen.

De två männen satt i bilen i ungefär fyra timmar, rökte och väntade. De var alltför rädda lämna förarhytten och ta en närmare titt.

- Jag fick en känsla av att den där saken väntade att vi skulle gå ut, så att de skulle kunna få tag i oss, minns Donny.

Sedan började den väntande himmelsfarkosten att röra sig, först långsamt och därefter försvann den med otrolig hastighet.

Chefen provade tändingen, motorn vaknade till och med skorrande växellåda rusade bilen på väg mot hemorten.

- Vi var rädda, skrattade Donny, så rädda att vi inte vågade stanna för någonting - inte ens om bensinen tagit slut.

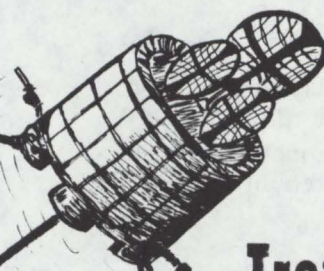
Australian Post, 4 dec. 1980

Med tack till Eivind Kringsberg, vår man i Australien.

Översättn. Acke Svensson

- Är det sant att Svävaren är världens största tidning?
- Nej, men när man ser portokostnaderna, förstår man att postverket tycker att den är världens tyngsta.

Trotjänare i rymden flyttar västerut

Den äldsta kommunikations-satelliten som ännu fungerar, ATS-1, ska nu flytta.

Under loppet av åtta månader ska dess plats rakt över ekvatorn ändras från 149 grader väst till 162 grader öst.

Anledningen till att satelliten börjat flyttas ca 50 grader längre västerut över Stilla havet är enligt amerikanska rymdflugstyrelsen att det ger en stabilare position. Hittills har det krävts två bankorrekationer i veckan, vilket drar oönskad drivgas ur det begränsade förrådet. I det nya läget ska det räcka med en bankorrigering varannan vecka.

Livstiden ökar ett år

Med denna åtgärd förlängs livstiden för ATS-1 från slutet av 1982 till att omfatta även hela 1983. Från den nya positionen når satelliten fler öar i västra delarna av Stilla havet.

ATS-1 sändes upp 7 december 1966. Den har fungerat som en pionjär för användningen av kommunikationssatelliter i hälsovård, utbildning, som nödsignalstation och för en rad mobila tillämpningar till lands och sjöss.

Bland de många försöken märks prov med medicinsk information till och från Alaska, teleöverföringar mellan Japan och Australien och samordning av oceanografiska forskningsfartyg i Stilla havet och Mexikanska golfen.

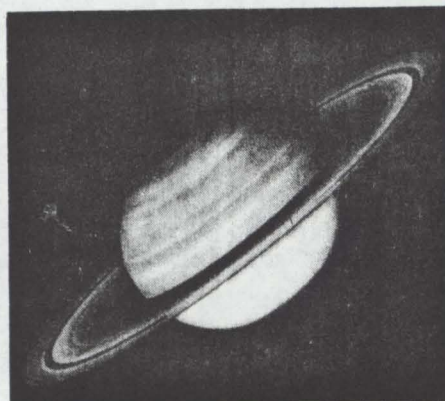
Under hela flyttningen kommer ATS-1 att fortsätta fungera som relästation i rymden. Markstationerna får dock efter hand göra små justeringar i inriktningen av sina antenner för att kunna behålla satelliten på siktlinjen.

HANS WERNER

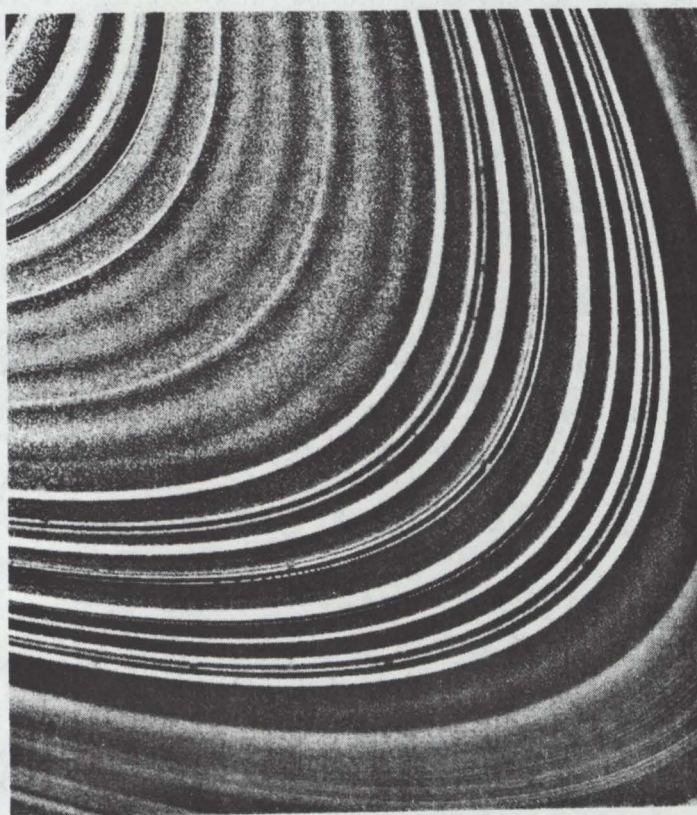
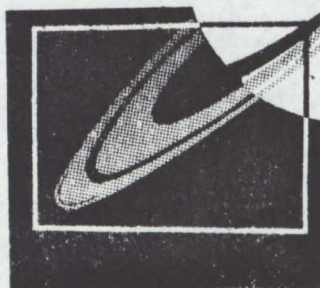
SATURNUS

Den 25 augusti 1981 nåddes ett klimax i den stora gåtan om planeten Saturnus gäckande ring-system. Rymdsonden Voyager 2 når planeten.....

Gåtan om Saturnus började redan en klar julnatt 1610 då Galileo Galilei riktade sitt lilla nya teleskop mot Saturnus. Han kunde då se två öronliknande utbuktningar på planeten och han drog slutsatsen att det rörde sig om två månar. Men till sin förvåning såg han att månarna växlade sina positioner på ett märkligt sätt. Dessutom försvann fenomenet 1612. Idag vet vi att anledningen till försvinnandet är att när Jorden passerar exakt i ringplanet försvinner ringarna ur sikte. Galileo hade alltså sett Saturnus ringar och inga nya månar som han först trott. Först 1655 lyckades man observera ringarna ordentligt. Det var den holländske astronomen Christian Huygens (1629-1695), som använde ett teleskop med större brännvidd och bättre upplösningss-förmåga. 1675 byggde Jean Dominique Cassini på teorierna med sina observationer vilka visade att ringen var delad i två delar dvs. den så kallade Cassini-delningen. Denna upptäckt ifrågasatte tidigare teorier om att det rörde sig om en ganska kompakt ring och Pierre Simon de Laplaces teorier gav den gamla nådastöten.

Han visade att det rörde sig om en mängd småskivor. Han sade att om det var en enda skiva så skulle Saturnus gravitation och ringens rotation dra den i småbitar. 1857 lade James C. Maxwell en matematisk grund för att det rörde sig om ett antal mindre ringar. Numera vet man som sagt var så oändligt mycket mer om Saturnus ringar men än lever det gamla syndromet kvar: För varje ny upptäckt kommer 50 nya problem fram i rampljuset....

SCIENCE

Saturnus ringsystem består i huvudsak av sju sektioner, några av dem skilda från sin granne av mer eller mindre tomma gap. Gränserna mellan de andra utmärks genom en förändring i densiteten. De två huvudringarna, A och B, är åtskilda av det berömda Cassini-gapet, ett 5000 km brett och ganska tomt rum. Innanför A och B ligger den svagare ring C vars densitet är lika den i Cassini-gapet. Ännu svagare är ring D, som ligger närmast Saturnus. Slutligen ligger det tre svaga ringar-E, F och G, utanför ring A. Om man mäter ihop avståndet mellan A, B och C finner man ett avstånd av 275.000 kilometer. Att mäta tjockleken är mycket svårt men man tror att maximum är någon kilometer och om man jämför det med vidden är Saturnus ringsystem flera tusen gånger smalare än ett rakblad.

Men vad består då dessa gäckande ringar av? Den metod man kan klämma många informationer ur är att undersöka deras förmåga att reflektera eller absorbera ljus av olika våglängder. Man har funnit att A, B och C-ringarna kan bestå av vatten-is, på grund av att de är dåliga reflektorer av solljus nära infra-röda våglängder. Man tror också att huvuddelen består av vatten-is men att andra ämnen också ingår. Den rödaktiga nyansen som finns tror man kommer från järn oxid men en del hypoteser säger annat. Voyager data, analyserade av G. Leonard Tyler och Ahmed Essam A. Maraouf vid Stanford, visar att de största partiklarna i ringarna A, B och C är ca: 10

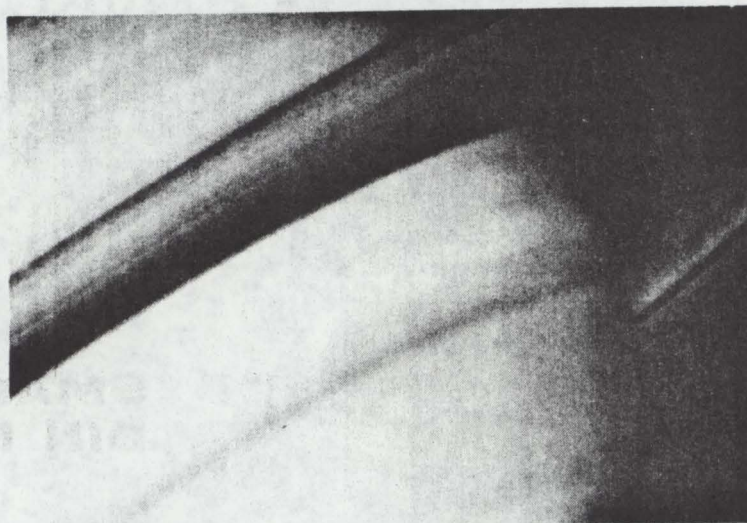
meter i diameter. Många andra är ca: 10 cm i diameter. Planeten Saturnus är vårt solsystems näst största planet med en ekvatorsdiameter på 119400 km. Poldiametern är 106.900 km och Saturnus är alltså rejält tillplattad vid polerna.

Det beror på att planetens rotationstid är bara 10h och 14m och att atmosfären (om inte hela planeten) består av gas. Planetens atmosfär har föranlett till många diskussioner. Densiteten är låg, endast 0.7, och det är mindre än vattnets. Gasvolymen består troligen av ca: 75% väte och metan. Det finns även ammoniak i mindre mängd och på grund av den kalla yttemperaturen tror man att den kan ha frusit delvis till is.

För dom av er som undrar varför man inte sänt ner någon sond i soppan för att ta reda på sanningen kan jag väl påpeka att trycket i centrum bör nå ca: 50 miljoner jord-atmosfärer.

Liksom Jupiter har även Saturnus ränder på ytan. Vid ekvatorn är det relativt vitt och i de subtropiska och tempererade regionerna är det gulfärgat. Polarregionerna uppvisar oftast grönfärgade band.

Att kunna se planeten Saturnus innebär inga som helst problem. Naturligtvis får man inte se några syner som slår de du kan se på bilder från JPL (Jet Propulsion Laboratory) i USA. Det du ser är ändå en ren och sann upplevelse.... Med en kikare som har 15 - 20 gångers förstoring kan man se att planeten är lite suddigt utdragen. Det är ringarna! I ett teleskop med 50 gångers förstoring syns ringarna ganska klart och fint. Om du har chansen att använda ett enkelt 5-7.5 cm teleskop kan du lätt se Saturnus största måne-Titan....

PLANET DATA OM SATURNUS

MASSA (jorden=1)	MEDEL-TÄTHET (kg/kubik m.)	MEDEL. AVST.-SOLEN (miljoner km)
95.147	704	1427.0
OMLOPPSTID (år)	BANHASTIGHET (km/sek)	MAGNITUD (medelvärde)
29.4577	9.64	0.75

PLANETENS MÅNAR(HITTILS)

radie	
MIMAS 195 KM	PHOBE 70 KM
ENCELADUS 250 KM	1980 S-28 50 KM
TETHYS 525 KM	1980 S-27 100 KM
DIONE 560 KM	1980 S-26 125 KM
RHEA 765 KM	1980 S-3 100 KM
TITAN 2560 KM	1980 S-1 70.35 KM
HYPERION 155 KM	1980 S-13 -----
JAPETUS 720 KM	1980 S-6 40 KM

J 82

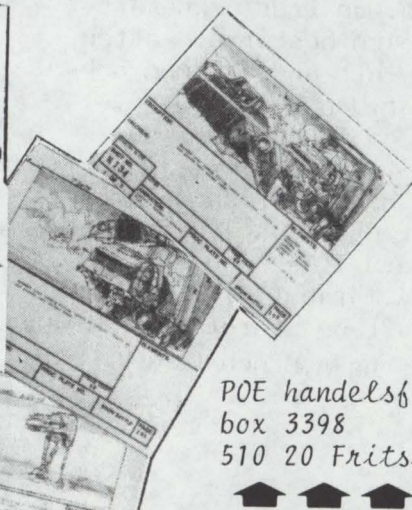
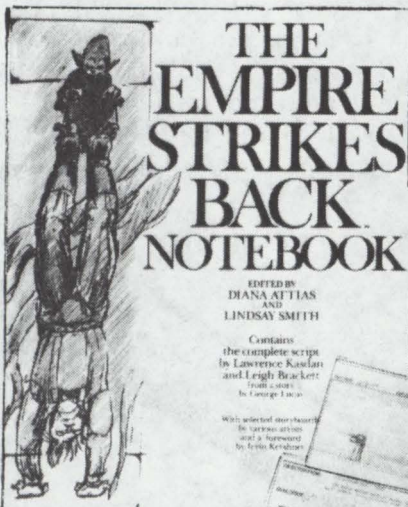
SCI-FI FRIENDS

AFFISCHER * SOUVENIR HÄFTEN * MOVIE PROGRAMMES
FOTONOVELLER * POSTER MAGAZINES * BÖCKER * M.M

- *ALIEN
- *OUTLAND
- *HEAVY METAL
- *STAR TREK
- *BLIXT GORDON
- *STJÄRNORNAS KRIG
- *BUCK ROGERS
- *SUPERMAN
- *MÄNBAS ALPHA

POE

HANDELSF:A
NYHETER FRÅN USA

POE handelsf:a
box 3398
510 20 Fritsla

BLADE RUNNER * STAR TREK II * TRON
CAT PEOPLE * POLTERGEIST * M.M

SMASKIG KATALOG I DIN POSTLADA-SNABBT

UFO BORRAR EFTER OLJA

av Henry Gris

SOVJETUNIONEN HAR DRABBATS AV EN OTROLIG UFO-VÅG. RAPPORTER SOM NÅTT VÄST FRÅN ANDRA SIDAN JÄRNRIDÅN AVSLÖJAR DOKUMENTERADE UFO-OBSERVATIONER, BESÖK AV UNDERLIGA FRÄMMANDE VARELSER OCH ANDRA FANTASTISKA FENOMEN.

THE ENQUIRER SKICKADE EN REPORTER TILL SOVJET FÖR ATT UNDERSÖKA DESSA FÖRVÅNANDE HISTORIER. HAN LYCKADES FÅ DOKUMENT OCH INTERVJUER AV ÖGONVITTNEN, VETENSKAPSMÄN, UFO-FORSKARE, BL.A. - OCH RESULTATEN AV DESS SONDERINGAR ÄR FÖRVÅNANDE.

HÄR AVSLÖJAR EN VETENSKAPSMAN EN AV DE MEST OTROLIGA NÄRKONTAKTER UNDER UFO-VÅGEN - DEN FÖRBLUFFANDE UPPTÄCKTEN AV ETT BISARRT HÅL, SOM INTE NÅGON MÄNNISKA KUNDE HA GRÄVT.

Ett underligt hål i marken - tydligt uppgrävt av ett UFO som landade på platsen - har övertygat sovjetiska vetenskapsmän att främlingar sysslade med vetenskaplig forskning på platsen.

Det runda shaktet leder rakt ner ca 9 m. Sedan vidgar det sig underligt nog till ett sfäriskt hål i dess ände och formar en perfekt "flaska" nere i marken.

"Hålet är helt onaturligt - ingen kan ha grävt det", konstaterade geologi-experten Dr. Aleksei Zolotov, som kallats dit för att undersöka fenomenet på ett avlägset oljefält i Ryssland.

"Min slutsats är att ett främmande rymdskepp, genom att använda en teknologi som är okänd för oss på Jorden, sugit upp jorden och lagt den i farkostens lastutrymme. Jag tror fullt och fast att de tog jordprover!"

ÅTTA SKRÄCKSLAGNA ÖGONVITTNEN

UFOT kom svepande ner på det avlägsna oljefältet en timma efter midnatt en augustinatt år 1979, berättades för Dr. Zolotov av förmannen för den 8 man stora gruppen som sett det.

Männen sov i sin barack då en av dem gick ut för att ta en nypa frisk luft och fick då syn på ett stort runt föremål majestätiskt komma svävande i luften alldeles ovanför horisonten. Den uppskrämde mannen rusade tillbaka in i baracken skrikande: "Antikrist har kommit!" Han sprang till sin koj och gömde sig under lakanet.

Männens arbetskamrater rusade ut och såg att UFOT hade landat på en kulle på ett avstånd av ca 1,2 km.

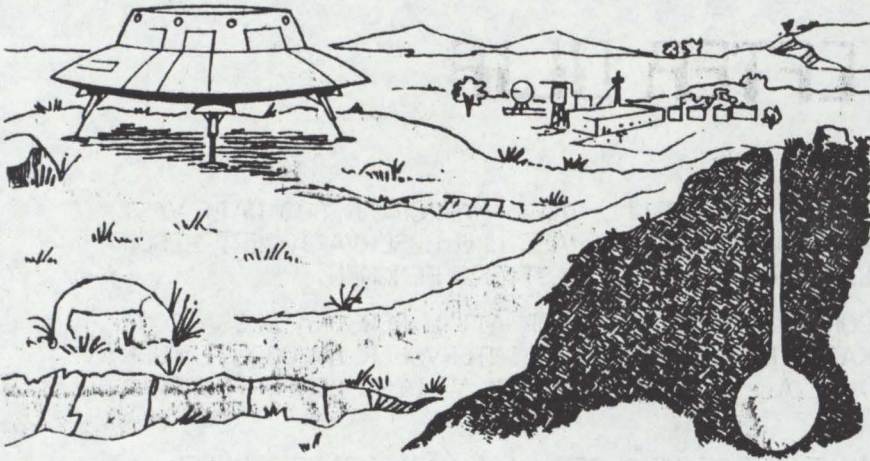
"Det var skrämmande", sade förman Ivan Shcherbakov. "Jag kunde inte få fram ett ord på en lång stund. Jag bara stod där och skakade och tänkte: 'Vad i helvete är detta.'" De förskräckta männen satt gömda i sin barack i timmar. Kl. 5 klockade Shcherbakov försiktigt ut i morgondimman och upptäckte att UFOT hade flugit iväg. Han och de andra männen gick ut för att undersöka.

UPPTÄCKTE UNDERLIGT DJUPT HÅL

Plötsligt skrek en av männen: "Jag har hittat något!", berättade Shcherbakov för Zolotov. "Jag sprang dit och såg ett runt hål, ca 3 dm i diameter. Dess sidor kändes varma. Det var uppenbart mycket djupt."

Ca 30 meter från det mystiska hålet fann männen tre underliga ovala fördjupningar i marken. Vart och ett nästan 1 meter i diameter och de bildade en ca 15 meter bred triangel. I mitten av triangeln var marken svart.

Dr. Zolotov tillbringade därefter 2 månader vid oljefältet, såsom ledare av en grupp män, vilka försiktigt skallade bort ena sidan av kullen för att få ett tvärsnitt av hålet. Det de fann var förvånande: Det vertikala hålet ledde till ett underliggande "rum", sade Dr. Zolotov. "Intensiv hetta hade gjort rummet och hålet till en keramikflaska med en ca 9 meter lång hals."

-HAR DU HÖRT ATT SVÄVAREN SNART UTKOMMER MED ETT JULBILEUMSNUMMER?
-DET ÄR INTE MÖJLIGT.
-JO, DET SKA BLI DET FÖRSTA NUMRET SOM KOMMER UT I RÄTT TID!

LÄS NÄSTA NUMMER AV SVÄVAREN. ÄNNU INTRES-SANTARE, ÄNNU ROLIGARE, ÄNNU EN GÅNG.

Rekonstruktion som visar genomskärningen av hålet på det sovjetiska oljefältet och UFOt som tros ha åstadkommit det.

"På något vis hade all jorden i rummet grävts ur, troligen sugits ur — tonvis. Allt var borta; det fanns inte en enda liten jordhög någonstans."

Dr. Zolotov säger att han och prof. Felix Zigel, den främste sovjetiske UFO-forskaren, har planer på att fortsätta att studera den mystiska landningsplatsen vid oljefältet i Oktyabrskiy. Prof. Zigel, som redan varit på platsen, säger: "Vi kanske står på tröskeln till en historisk upptäckt."

MINI-UFO

HÄR FÖLJER ÄNNU EN RYSK OBSERVATION DÅR EN FRAMSTÅENDE SOVJETISK VETENSKAPSMAN LÄMNAR DETALJER OM EN AV DE UNDERLIGASTE AV DESSA UFO-OBSERVATIONERNA — ETT "DVÄRG-UFO", SOM HAN ÄR ÖVERTYGAD OM SLUNGAS UT UR EN FRÄMMANDE RYMDFARKOST FÖR ATT UNDERSÖKA JORDEN.

av Henry Gris

Då el-ingenjör Antonas Balikis först fick syn på det otroligt lilla UFOt lugnt glida fram på marknivå, blev han alldeles handfallen.

"Jag har aldrig sett något så konstigt", säger han. "Det var så överkligt, så litet — och ändå så tydligt fjärrstyrt."

Det tefatsliknande föremålet hade precis samma storlek som en frisbee, inte mer än 20 cm i diameter och ca 10 cm högt, säger han. "Det såg ut som två sopptallrikar som var vända emot varandra", fortsätter ingenjören. "Toppen på föremålet var svart, resten tegel-rött."

Balikis och Petras Mikenas mötte dvärg-UFOt då de körde längs en mörk väg i närheten av badorten Palanga. "Det kom tvärs över körbanan, förklarar Balikis, ca 20 m framför mig. Så stannade det ca 10 cm ovanför mittlinjen." Innan Balikis hunnit reagera passerade det till deras förvåning under hans bil!

En skakad Mikenas sade att UFOt avgav ett ljusblått sken. "Det roterade också sakta. Och när det roterade dallrade undersidan. Enligt min åsikt så var det på något sätt — levande!"

Miniatyr-UFOt förbluffade även massor av andra ögonvittnen i Palanga då det "guppade" och "dansade" över taken. "UFOt flög lågt, och ibland var det nära att det körde emot husen," förklarade Dr. Aleksandr Kopeikin, sovjetisk UFO-undersökare.

Men var gång det råkade i knipa lyfte UFOt rakt vertikalt och fortsatte sedan sin svajande färd."

Sovjets främste UFO-forskare, prof. Felix Zigel, förklarade att "ett nytt kapitel i UFO-forskningen har börjat. Vi vet nu att UFOs även kommer i anmärkningsvärt

små format. Och vi erkänner att dessa rymdfarare är långt, långt före oss i utvecklingen. Det är obegripligt — för oss — att föreställa sig instrumentation som får plats i en så liten farkost."

Prof. Zigel är övertygad om att dvärg-UFOt matade in data till ett stort moderskepp, som styrde dess rörelser via fjärrstyrning från någonstans utanför Europas stratosfär. "Och undersökningen vid Palanga måste ha varit lyckad", säger han, "för det återkom aldrig till staden."

Källa: The National Enquirer.
Översättare: Eva H-S.

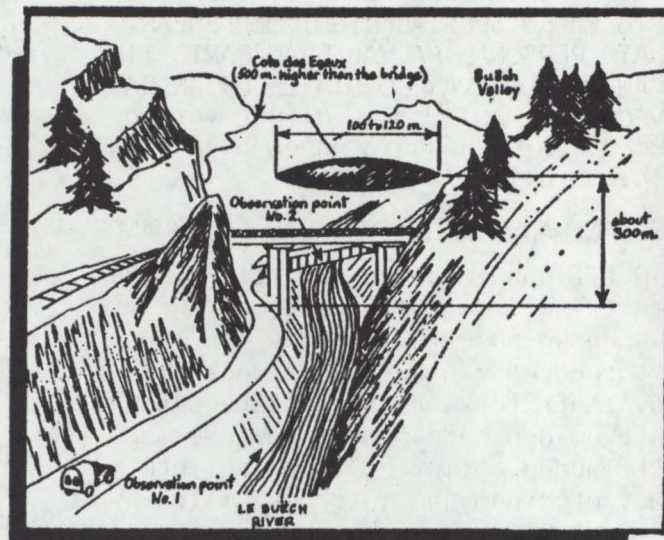

Bild. En typisk "cigarr" observerad vid Pont-la-Dame i okt. 1958. Illustration enligt vittnesbeskrivning.

GIGANTISKA CIGARRER

-JAG BÖJDE MIG NED FÖR ATT TA UPP EN BOK OCH SÅG DÅ TILL MIN FÖRVÅNING NEDANFÖR PLANET NÅGOT MÖRKT OCH ABSOLUT FANTASTISKT... JAG TRODDE INTE MINA ÖGON...

Så här berättar ett vittne, som konfonteras med vad man skulle kunna kalla UFOlogins Havanna-syndrom — de jättlika flygande cigarrformade föremålen, som dessutom till tobaksindustrins stora förnöjelse, faktiskt ofta avger rök.

Här följer några mycket märkliga observationer av just cigarrformer.

STORLEKEN VAR SKRÄMMANDE

-Jag böjde mig ner för att ta upp en bok och såg då till min förvåning nedanför planet något mörkt och absolut fantastiskt, som kontrasterade skarpt mot omgivningen. Jag trodde inte mina ögon. Jag pressade mig mot fönstret och där, nästan alldeles nedanför DC 8:an, befann sig en gigantisk svartgrå "torped". Den verkade hotfull och skrämmande och jag hade intrycket att den var stillastående. Den var mycket olik något jag tidigare sett i mitt liv. Den verkade gjord av stål. Inga fönster eller ventiler syntes, inga vingar eller utskjutande delar. Ingenting utom den långa perfekta torpedformen, med dess kulformade huvud och bakdel,

som var tvärt avhuggen och kantig. Detta monster, och jag understryker att det var den skrämmande storleken, som gjorde intryck på mig, var ett bra stycke under oss. Kanske 2.000 meter, tror jag men jag kunde naturligtvis inte vara säker eller beräkna storleken.

UFO, FINNS DE ?

- Jag tittade ner igen på monstret och såg en klunga små moln, som började passera över det, men det syntes fortfarande genom molnen några sekunder innan jag förlorade det ur sikte.

-Jag satt där i pur förvåning, att en sådan farkost kunde finnas. Varför, frågade jag mig, hade jag inte under hela mitt liv hört talas om att sådant existerade.

-Jag bestämde mig för, att när jag kom tillbaka till Paris, skulle jag berätta för någon av NATO-experterna; jag kände en, som jag ofta pratat med om olika saker som jordbävningar och energiproblem bl.a. (men när jag träffade honom nästa gång, kunde jag inte förmå mig att ta upp ämnet. Mitt mod svek mig... det verkade alldeles för otroligt för att tas på allvar)...

VITTTNET TILL DENNA SÄREGNA HÄNDELSE ÄR EN MEDELÅLDERS DAM, SOM BEFINNER SIG PÅ EN SPECIALFLIGHT MED ENBART NATO-PERSONAL PÅ VÄG FRÅN PARIS TILL CANADA. DET VAR FÖRSTA ELLER ANDRA VECKAN I MAJ 1963... planet var en DC 8 och befann sig på en höjd av 36.000 eller 38.000 fot.

SEDAN HÄNDE NÅGOT VERKLIG SKRÄMMANDE

-Det finns en andra del till min berättelse, som var mycket mer skrämmande än observationen av den stora "torpeden" och som jag finner lika svår att förklara. Jag måste betona, att om den hade något sambande med "tropeden" eller ej, kan jag inte säga, eftersom jag inte har tillräckliga tekniska kunskaper. Ändå har jag en känsla av att det vore oklokt, att utesluta den delen från berättelsen.

- Efter min observation av "monster-torpeden", satt jag och grubblade över vad som hänt i ungefär en halvtimme, när DC 8:an plötsligt började skälva och kastas häftigt upp och ned och detta pågick väldigt länge. Jag kanske ska förklara, att jag ofta har upplevt turbulens och luftgropar, men det hade inte minsta likhet med detta.

-Det var som om vi befann oss i en gigantisk hiss, som åkte upp och med på ett vansinnigt sätt. Och som om detta inte vore nog, kom en serie knallar, som lät som kanoneld eller åska och som fyllde kabinen.

PANIKEN GREP MIG

- Under tiden fortsatte planet att skaka och hoppa våldsamt och varje gång det var på väg ner, hade jag en känsla av att det skulle brytas i två delar.

- När detta hände satt alla i passagerarkabinen som förstenade, absolut tysta, vita i ansiktena. Efter att det hade pågått en stund, kände jag hur paniken grep tag i mig och jag rusade fram i planet för att söka efter en flygvärdinna och jag skrek: "Vad är det som händer, jag är rädd!"

- Jag lyfte på ett förhänge framför vad som verkade vara en sovhytt och fann en flygvärdinna, som låg på sängen med händerna för ansiktet och det verkade som om hon grät. Hon svarade inte på mina skrik och runt omkring mig rådde total tystnad, förutom ljudet från motorerna, som överröstades av de upprepade "åksmällar-

na och planets fortsatta hoppande upp och ned.

JAG HAMRADE PÅ DÖRREN TILL COCKPIT

- Jag gick tillbaka till min plats och fann plötsligt att jag badade i svett. Varje por på kroppen arbetade för fullt. Och ändå, lade jag märke till, var den lätta klänning som jag bar fortfarande helt torr.

- För andra gången sprang jag fram till flygvärdinnornas utrymme, men det fanns ingen där. Jag hamrade på dörren till cockpit och skrek igen och frågade vad som höll på att hända, eftersom jag var dödsförskräckt. Den andra flygvärdinnan kom ut och såg på mig, som om jag varit en idiot och sade inget på en långt stund. Sedan ropade hon lugnt ut: "Mina damer och herrar, det finns ingen anledning till oro. Kabintrycket håller på att sänkas." Kort därefter hördes kaptenen rapportera samma sak.

- Jag skulle gärna vilja veta om allt det jag har beskrivit, om planets våldsamma beteende, kan bero på att trycket i kabinen sänks. Om en expert skulle säga, att detta beteende inte var "normalt, då är det möjligt att situationen kunnat uppkomma på grund av någon aktivitet från UFOT eller dess närhet.

SÅG NÅGON ANNAN UFOT ?

- Om detta skrämmande beteende av DC 8:an hade något att göra med vad jag såg, har jag inte kunnat lista ut.

- Såg någon annan ombord på planet "torpeden"? Det är nyckelfrågan. På grund av "torpedens" position, kunde bara den passagerare som tittade ut och nedåt i rätt ögonblick få en kort skymt av föremålet, som jag sa.

- Jag fick inga bevis för att någon annan passagerare såg det... Ingen förklaring eller kommentar om "cigarren" över huvudtaget av kaptenen eller någon annan besättningsmedlem...

* * *

550 METER LÅNGT UFO

YTTERLIGARE ETT "CIGARRFORMAT" FÖREMÅL TRÄFFAR VI PÅ I EN ÖGONVITTNESKILDRING AV MRS. A.M. KING FRÅN NAIROBI KENYA. OBSERVATIONEN SKEDDE I BÖRJAN AV JULI ÅR 1947.

- Jag lämnade Mombasa (Kenya) i slutet av juni 1947 med SS Llandovery Castle på väg till Kapstaden och när vi passerade Madagaskar i början av juli befann

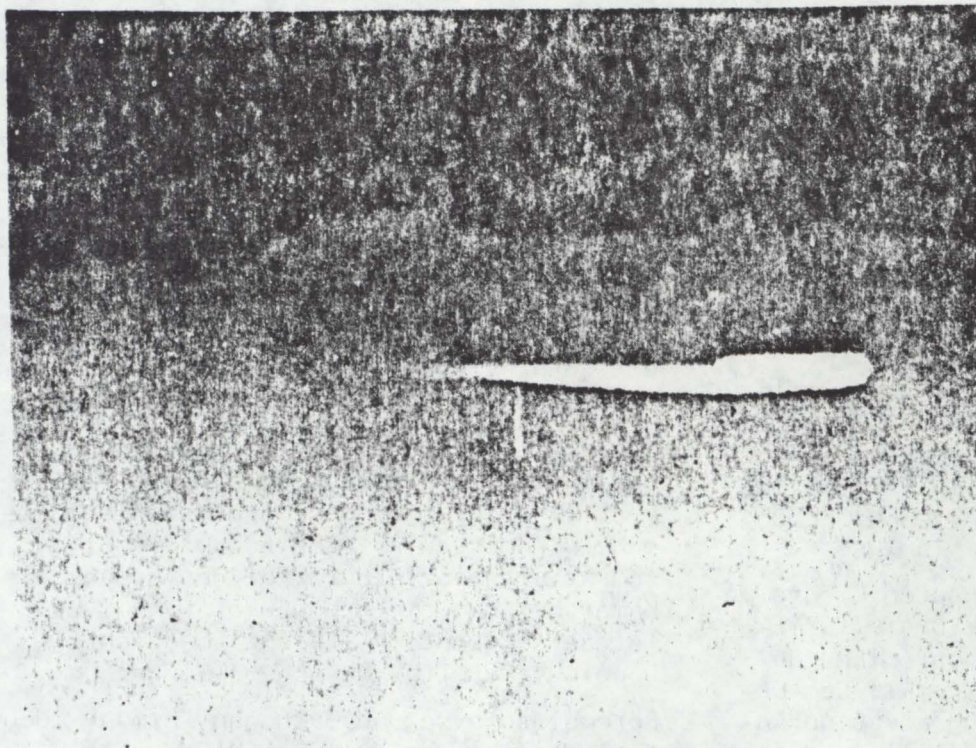

Foto från en observation på Korsika i februari 1974. Ett lysande, ljudlöst föremål förflyttade sig över himlavalvet.

Vittnet stod och fotograferade solnedgången när föremålet dök upp.

jag mig på däck tillsammans med en annan dam. Klockan var ungefär 22.00 när vi lade märke till en speciellt skarp stjärna. Den förflyttade sig mycket snabbt och närmade sig vår båt. Plötsligt uppenbarade sig ett sökarljus, som kastade en intensiv stråle på vattnet inom 50 meter från båten. Det sänkte sig ned, ljusstrålen blev kortare och intensivare när det närmade sig vattnet och i nästa ögonblick fanns där inget ljus, men ett föremål uppenbarade sig, synbarligen gjort av metall, och till formen som en cigarr med avhuggen bakdel. Det stannade i luften omkring 7 meter över vattnet, parallellt med SS Llandoverly Cstle och det förflyttade sig i samma riktning.

ENORM ELD INUTI FARKOSTEN

- Den ökade farten efter en eller två sekunder och hela skapelsen försvann utan ett ljud. Från bakänden sprutade flammor ut till längden ungefär som halva föremålet. Det verkade som om det måste finnas någon enorm eld inuti farkosten, men ändå kunde vi inte höra något ljud från flammorna. Inga fönster syntes bara ett band av metall runt hela objektet, som om det hade varit en perfekt cigarrform, skulle ha befunnit sig i mitten.

- Föremålet var stort, omkring fyra gånger längden på SS Landover Castle och en grov gissning, fyra gånger så

högt. Vi hade en underbar utsikt, men inom några få sekunder var det borta. Inga ljus syntes framför det när det gav sig av, det bara försvann ljudlöst i mörkret.

-Ett slag trodde vi att vi var de enda på däck under denna sena timme, men när vi promenerade till fartygets för, såg vi en av officerarna med några passagerare och alla hade de sett samma sak. Om det finns inskrivet i fartygets loggbok, vet jag inte.

OM MRS KINGS BERÄKNINGAR STÄMMER, MÅSTE DENNA "MONSTER-CIGARR" HA VARIIT ÅTMINSTONE 550 METER LÅNG.

* * *

RYSK "CIGARR" OBSERVERADES AV TUSENTALS VITTNEN.

EN LIKNANDE JÄTTCIGARR OCH SOM DET VERKADE, GJORD AV METALL, BERÄKNADES VARA MINST 800 METER LÅNG, SÄNKTE SIG ENLIGT PÅSTÅENDEN TILL EN HÖJD AV BARA 2.000 METER MITT PÅ DAGEN EN SOMMARDAG ÅR 1961 ÖVER DEN RYSKA STADEN VORONEZH.

Flera tusen vittnen såg vidundret och panik utbröt. När det gav sig av stod det rakt upp på bakänden, släppte ur en flamma, som enligt ett vittne, var lika lång som föremålet självt. Sedan försvann det rakt upp i skyn

* * * *

forts.

ITALIENSK KIDNAPPNING

En italienare, Luciano Galli, påstår att han togs med upp i en liten skivformad farkost till en enorm tubformad maskin, som han trodde var minst 600 meter lång och som "hade en ände avsnoppad som en cigarr." Inne i farkosten fanns det, enligt vittnet, hundratals varelser och tjugotals skivformade farkoster.

* * * *

PILOT PÅ B.O.A.C. BERATTAR

ETT AV DE MEST KÄNDA FALLEN MED GIGANTISKA CIGARRFARKOSTER INTRÄFFADE DEN 29 JULI, 1954. OBSERVATIONEN SKEDDE FRÅN STRATOCRUISEN "CENTAURUS."

Kapten James Howard, kapten ombord på Centaurus (tillhörig B.O.A.C. British Oversea Airlines) var bland de som observerade ett föremål, som beräknades vara stort som en atlantångare och som flög parallellt med flygplanet i 18 minuter. Föremålet sågs av den 11 man stora besättningen ombord på Centaurus plus 51 passagerare och en av passagerarna menade att, det var stort som "Queen Mary" (en av Englands jättlika atlantångare).

Detta speciella UFO verkar inte ha beskrivits av någon som "cigarrformat" eller som en "torped". I själva verket ändrade det form på ett bisarrt sätt, men verkade under merparten av

observationen ha varit deltaformat eller som en telefonlur liggande på "rygg". Föremålet verkar ha haft sällskap av en grupp mindre objekt, som förenades med det innan det försvann.

* * *

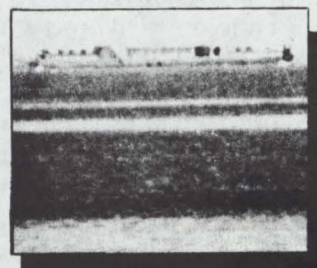
UFO ÖVER ONTARIOSJÖN PÅ FOTO

Slutligen en observation gjord en tidig julimorgon, 1976, som resulterade i ett foto av något, som kanske kan karaktäriseras som ett cigarrformat föremål.

Barry Digregorio såg en spegelliknande reflektion, som rörde sig från öst till väst över Ontariosjön. När föremålet närmade sig mitten av sjön tog DiGregorio, som är erfaren fotograf bilden nedan. Kameran fångade ett högpolerat, silverfärgat, cylindriskt föremål med ventilöppningar utefter hela dess längd.

Föremålets avsaknad av någon form av identifikation ledde till att DiGregorio som bor i Niagara-on-the-lake, New York, ställde en förfrågan till marinens säkerhetskontor där och lokalt kustbevakningskontor i Youngstown, New York. Ingen där kunde identifiera föremålet.

Fotot är ännu i denna dag en gåta.

Acke Svensson

Källor: FSR (Flying Saucer Review) vol. 27 No.3

Omni, oktober 1981

"Ancient Astronauts: A time reversal" av Robin Collins.

"The UFO Enigma" av Jacques & Janine Vallee.

"UFO, fakta och spekulationer" av Jean-Claude Bourret

HELLRE EN SVÄVARE I HANDEN
ÄN TIO PÅ DASS!

UFO-NIG FÅR MAN EGENTLIGEN
VARA ?

Bild. Pastor Lionel Browning som såg ett cigarrformat UFO över Cressy, Tasmanien i Oktober, 1960

FÖRFÄDER FRÅN YTTRE

RYMDEN

WILLIAM BRINSLEY LE POER TRENCH, 8:e EARLEN AV CLANCARTY, KOM LÅNGT TILLBAKA I HISTORIEN DÅ HAN IGÅR BERÄTTADE OM SINA FÖRFÄDER.

"De kom från yttre rymden för ca 65000 år sedan", förklarade han. "Det var då som Jorden koloniserades av rymdfarare och vi är alla deras ättlingar. Detta förklarar alla de olika hudfärger som vi har här. Vi kom från olika planeter."

Den 69-årige Earlen klargjorde sin teori om människosläktets ursprung då han var på London's Mount Royal Hotel på en internationell konferens organiserad av British Unidentified Flying Objects Research Association (BUFORA) (ung.Brittiska föreningen för UFO-forskning). Lorden är dess vice-president. Föreningen driver en kampanj för att få den etablerade vetenskapen att acceptera ufologin.

MENAR ALLVAR

Ordf. Leslie Bayer sade att syftet var att förjaga "stereotypa fördomar om små gröna män till förmån för objektiv vetenskaplig forskning. "Vi har tröttnat på folk som behandlar oss som ett skämt. Vi menar allvar och detta är ett allvarligt ämne!"

Earlen Clancarty själv var mycket allvarlig då han berättade om att han trodde på det som kallas "teorin om den ihåliga Jorden".

Alla UFOs kommer inte från yttre rymden, förklarade han. En del kommer från civilisationer "ganska många miles ner" under jord-skorpan. De kommer ut genom tunnlar.

Det finns 7 eller 8 ingångar allt som allt. En finns vid Nordpolen, en annan vid Sydpolen och andra finns på avsides belägna platser såsom Tibet.

Det mest fantastiska fotot hittills, taget av ESSA-7 satelliten den 23 nov.1968. Hålet vid Nordpolen kan ses tydligt. Fotot taget ur "Secret of the Ages, UFOs from inside the Earth", av B.Le Poer Trench.

"Jag har inte själv varit därnere, men vad jag förstår så är de mycket avancerade. Earl Clancarty berättade att en expedition hade lyckats nå en sådan underjordisk bebyggelse och upptäckt en modern stad."Det fanns människor därnere, liksom robotar, men naturligtvis publiceras inte detta — det hör till "det allmänna förtigandet"("the cover-up").

INGEN ANLEDNING TILL ORO

Det är emellertid ingen anledning att oroa sig för mycket för rymdfarkoster,

vare sig de kommer från andra planeter eller från våra underjords-grannar.

"Jag tror att de flesta grabbarna därute är vänligt sinnade", sade Earl Clancarty och pekade uppåt himlen, "fast det har berättats för mig att där finns EN fientlig grupp."

Oturligt nog har han själv sett bara ett enda UFO. "Det var ett sällsamt vitt ljus som sick-sackade över South Kensington. Jag var tvungen att klättra upp i diskhon för att se det bättre genom fönstret."

Fru Margret Fry från Bexleyheath, Kent, har haft mer tur. "Jag börjar tappa räkningen, men jag tror att det är 32 än så länge," sade hon vid lunchen på konferensen.

-JAG BYTTE TVÅ SVÄVARE MOT FYRA
BURT REYNOLDS.
-VEM DÅ MED?
-HANS FRU!

HÅLL ERA ÖGON ÖPPNA!

Fru Fry kan beskriva i detalj en mängd olika tefat och berättar om några "mycket nära kontakter".

Alltihop började år 1955 då det första tefatet nästan landade på hennes huvud. Nr.32 flög förbi då hon promenerade hem från damfrisörskan en kväll i februari-81.

Kanske har fru Fry utvalts av dessa utomjordiska varelser för speciella undersökningar? "Inte alls", svarade hon. "Det är bara det att jag är mer observant än andra. Vem som helst kan se dem. Man behöver bara hålla ögonen öppna." Som bevis på detta erinrar sig fru Fry då hon tillbringade flera timmar i Hude Park och fick se inte mindre än 9 UFOs surra omkring ovanför sig.

Det fanns massor av folk som satt på marken och ingen annan sig någonting på himlen. Det visar bara hur ouppmärksamma människor kan vara."

Källa: The Daily Telegraph, 26 maj 1981.
Översättare: Eva Harling-Svensson

ALIEN

guide

Jag sitter nu här med nya SPEKTRA SF uppslagen på bordet. Förutom att den innehåller allt det nya inom SF-genren så finns där också en annons om SWECON 82. Det är en kongress som arrangeras av SFSF och Sigma T.C den 19-21 november i medicinska kårhuset, Stockholm. De intressanta hedersgästerna är : Lisa Tuttle, amerikanska med en Nebula

Christopher Priest, engelsk toppförfattare

Bertil Mårtensson, vår svenske berömdhet

Naturligtvis hoppas man kunna visa en hel del filmer men då det är svårt att kunna göra det så tror man sig kunna få hälften av de åtta filmer man valt ut. Man hoppas även kunna få FOA:s Eskil Block och en Astronom som föredragshållare. För den som vill delta är avgiften 100 kronor till den första veckan i november. Postgiro nummret är 708525-1, kongressutskottet SWECON 82.

När det gäller SF-världen i övrigt kan det sägas att den berömde amerikanske författaren Philip K. Dick avled i Santa Ana, Kalifornien i en hjärtattack den 2 mars. Bland många av hans fina verk kan nämnas A SCANNER DARKLY, DO ANDROIDS DREAM OF ELECTRIC SHEEP (det är filmen Blade Runner som kommer), THE THREE STIGMATA OF PALMER ELDRICH (den ville John Lennon göra film av) plus många andra. Hans sista roman THE TRANSMIGRATION OF TIMOTHY ARCHER utkom på Timescape i Juni.

SEE YOU FRIENDS. JÖRGEN STENKVIST

THE EXCITING REALM OF STAR TREK

EN DEL KRITIKER HAR KARAKTERISERAT OSS I STJÄRNFLOTTAN SOM PRIMITIVA, OCH MED EN VISS RÄTT, I VISSA AVSEENDEN PÅMINNER VI OM VÅRA FÖRFÄDER FÖR NÅGRA HUNDRATÅL ÅR SEDAN MER ÄN VI LIKNAR DE FLESTA MÄNNISKOR AV IDAG, VI ÄR INTE NÅGON DEL AV DET ÖKANDE STORA ANTALET MÄNNISKOR SOM TYCKS VILLIGA ATT LÅTA SINA IDENTITETER FÖRSVINNA IN I DE GRUPPER TILL VILKA DE HÖR. JAG ÄR BEREDD ATT ACCEPTERA DEN MÖJLIGHETEN ATT DESSA SÅ KALLADE NYA MÄNNISKOR REPRESENTERAR EN BETYDLIGT MERA UTVECKLAD RAS, SOM KAN FINNA FÖRDELAR I GRUPPMEDVETANDET SOM VI MERA PRIMITIVA INDIVIDER ALDRIG LÄR KOMMA ATT FÖRSTÅ. FÖR NÄRVARANDE BLIR DET EMELLERTID DÅLIGA RYMDFARARE AV DENNA NYA MÄNNISKLIGA RAS OCH STJÄRNFLOTTAN MÅSTE FÖRLITA SIG PÅ OSS PRIMITIVA FÖR UTFORSKNINGEN AV YTTRE RYMDEN.

James T. Kirk USS. Enterprise

STAR TREK

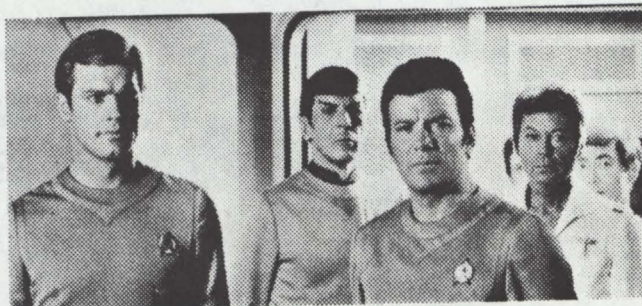
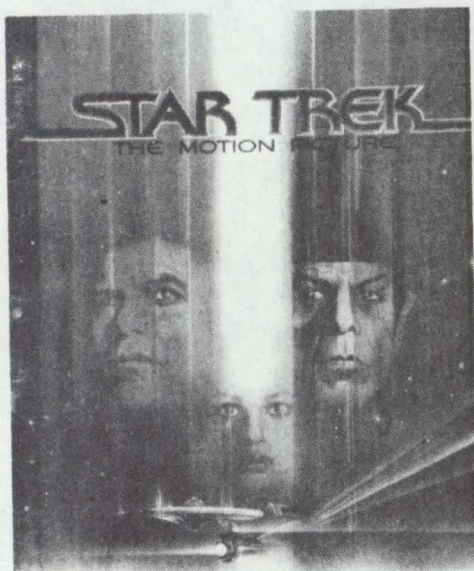
FEDERATIONSSKEPPET USS. ENTERPRISE ÄR PÅ EN RUTINMÄSSIG TRÄNING DÅ AMIRAL JAMES T. KIRK FÅR ETT BRÅDSKANDE MEDDELANDE FRÅN RYMD LAB-ORATORIET REGULA ETT. KHAN, EN FRÅM MUTERAD SUPERMÄNNISKA FRÅN 1900-TALET HAR ÖVERTAGIT ÖVER STJÄRNSKEPPET RELIANT OCH GER SIG UT PÅ JAKT EFTER USS. ENTERPRISE SOM HAN LOVAR ATT FÖRSTÖRA....

Det är i stort vad STAR TREK 2 handlar om. Det är en film som hade premiär i USA den 4 juni och som har gått bra. Star Trek visades i TV för första gången i USA 1966. Bolaget NBC visste inte hur mottagandet skulle bli men man satsade skapligt på att de 50 minuter långa avsnitten skulle vara av hög kvalitet. Därför skrev bla. Theodore Sturgeon, Harlan Ellison, Jerome Bixby m. fl. manuskript till de två första säsongerna. 1967 vann en två episods del, THE MENAGERIE, en Hugo för bästa dramatiserade presentation.

Ett år senare vann Harlan Ellisons, CITY ON THE EDGE OF FOREVER, också en Hugo.

Serien gjordes i 78 episoder innan den 1968 lades ner. Då överöstes bolaget med protestbrev från ilskna fans. En hel rad av böcker, baserade på serien började, nu utges. James Blish kom 1970 med SPOCK MUST DIE, SPOCK, MESSIAH av Theodore R. Cogswell och Charles A. Spano. Nbc började inse att det fanns ett sug efter den SF Star Trek stod för och 1973-1974 kom därför en animerad serie på TV. Sedan serien lades ner har de små TV bolagen visat den i repris utan avbrott.

Man har med rätta undrat vad det är som gör Star Trek så otroligt populär, nästan kult aktiga popularitet. Den förmodligen mest populära personen är Spock spelad av Leonard Nimoy. Denne alltid kola förste officer oftast är det kvinnor som har honom som idol. Psykologerna tror att det har med sexualitet att göra, hans avvisande karaktär.

I USA, var annars, har man ett otal Star Trek klubbar och en av dem är BSTA dvs. Boston Star Trek Association. 1973 startade Gail Abend och hennes vänner en klubb med uppgiften att föra samman vänner av Star Trek och annan Science Fiction. 1980 valdes den nuvarande ordföranden eller Kaptenen som dom säger, Joan Stanley. Man har en medlems-tidning och ett Fanzine. 1 maj 1980 organiserade BSTA en service komitte för blinda. Man ville att de medlemmar som hade svårt med synen och med att läsa skulle kunna få Fanzines och berättelser på band och det är ett initiativ som UFO-rörelsen skulle kunna ha nytta av. Vi har säkert medlemmar som har svårt att läsa tidningen!

Man brukar skilja på Star Trek fansen och i tidningen THE REAL PAPER talade BSTA medlemmen Spike McPhee om skillnaden för reportern Dorothy Walsh:
 "Det finns två ord! Trekkie och Trekker. En Trekkie är någon som är totalt uppslukad av Star Trek och inget annat i hela världen. Han har alltid tittat på Star Trek. Han är en kille som ringer upp en New York station under en mänlandning och klagar på att en Star Trek episod har tagits bort. En Trekker är motsatsen och tycker att det är intressant med NASA på månen. Reportern fick se några bilder på Trekkies. En New Jersey kvinna hade spetsiga Spock-öron på sig till jobbet och en annan med öknamnet Captain Dumbo, hade så många Star Trek knappar att om han blev skjuten skulle inget hända. -It will surpass Star Wars easily, sade en nitton årig student, The fans are loyal. Well go ten times each. Star Trek will be the biggest film in history!"

-ATT TITTA PÅ TV ÄR NORMALT EN PASSIV SYSSELSÄTTNING. BUDSKAPET GÅR FRÅN TV:N TILL TITTAREN. MEN DEN UNGA TITTARSKARAN SÖKER EFTER ETT SÄTT ATT PRATA MED TV:N. DOM VILL KRYPA IN I APPARATEN - OCH DET KÄNNER DOM ATT DOM KAN GÖRA GENOM ATT ENGAGERA SIG I STAR TREK KULTEN,...

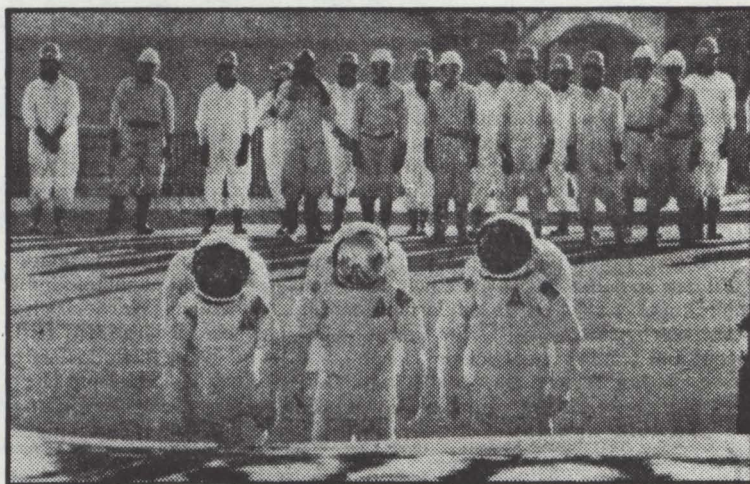
David Gerrol manus-författare

KIRK VÄNDE SIG MOT STYRKONSOLEN.
 -TAG OSS UT UR YTTRE RYMDEN, MR. SULU
 -VILKEN KURS, SIR? FRÅGADE DI FALCO,
 KIRK GJORDE EN ALLMÄN GEST FRAMÅT,
 -DIT UT, DEN DÄR VÄGEN,
 -ETT YTTERST LOGISKT VAL, CHEFEN,
 SA SPOCK,

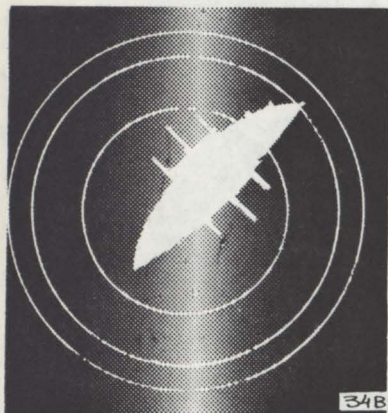
Federationens huvudhistoriska avd.
 27/4 2305 glg-43

Star Wars har sålts till CBS för 25 miljoner! George Lucas ska ha varit ovetande om affären. Att Star Wars har kommit på Amerikansk TV lär nog inte betyda att vi får se den inom allt för snar framtid. Killen som producerade NÄRKONTAKT AV TREDJE GRADEN, Michael Phillips ska försöka sig på konststycket att filma Isaac Asimovs Stiftelse-trilogi. Vi får väl se hur det utfaller! Arthur C. Clarke ska visst ha gett Stanley Kubrick tillstånd till att utarbeta en fortsättning på filmen ÅR 2001. Att förstöra ett mästerverk som 2001 är hädelse men att Clarke skulle gå och göra det frivilligt trodde jag inte. Serie tidningen STAR TREK har nu kommit med nummer 3/82. Inte trodde jag att det skulle hålla så länge! Jag hoppas att den fortsätter att utkomma. Runt den 22 varje månad kommer den superba SF & FANTASY tidningen HEAVY METAL ut i Sverige på amerikanska. Köp den!

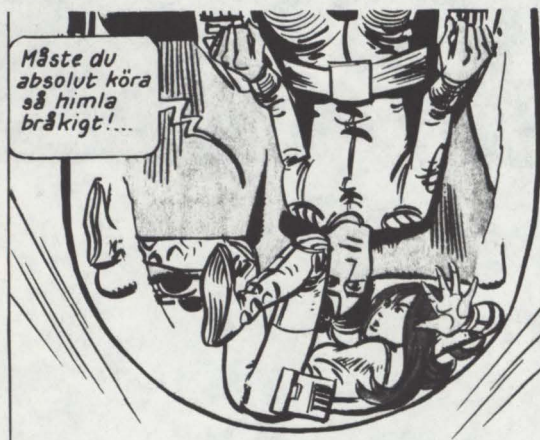

• "E T", Steven Spielbergs nya film, har hittills spelat in över en miljard kronor.

LINDA OCH VALENTIN

LINDA OCH VALENTIN HETER EN SAMLING SERIE ALBUM SOM NI KOMMER ATT FÅ HÖRA MER OM I DEN HÄR BLASKAN I FRAMTIDEN. SERIEN SOM UTGES AV CARLSEN COMICS, HÖR TILL DET BÄTTRE MAN KAN FÅ TAG I NÄR DET GÄLLER SERIER OM SF. DET ÄR EN FRANSK SERIE AV J-C MEZIERES OCH P CHRISTIN. HUVUDPERSONERNA HETER LINDA OCH VALENTIN OCH DE ÄR TERRANSKA AGENTER SOM FLACKAR RUNT I TID OCH RUM. DE KASTAR SIG IN I ÄVENTYREN MED OPTIMISM OCH EN STOR PORTION HUMOR. DE DRIVER SINA PLIKTTROGNA CHEFER HALVT TILL VANSINNE GENOM ATT TA SEMESTER OCH ALLEHANDA TREVLIGA UTFLYKTER NÄR DOM VILL. OM DET BEHÖVS TVEKAR DE INTE ATT ANVÄNDA VAPEN OCH DET SKJUTS GLATT I SERIERUTORNA. NYLIGEN KOM DE 9 OCH 10 ALBUMEN UT I HANDELN OCH DE ÄR BÄTTRE ÄN BRA. MAN KAN INTE GÖRA NÅGOT ANNAT ÄN ATT REKOMMENDERA ALBUMEN VARMT OCH SÄGA ATT DE ÄR VÄRDA VARJE ÖRE. EN NÄRMARE PRESENTATION KOMMER SENARE...

KLIPPT & SKURET

Tempelkomplex funnet i Anderna

Ett helt komplex av tempel har hittats under den berömda ruinstaden Machu Picchu i Anderna, omtalade arkeologen Judino Zapata i Lima på onsdagen.

Templen är gömda under inkastadens ruiner i bergen nära Cuzco i sydöstra Peru. Zapata betecknade fyndet som sensationellt.

Entrén upptäcktes vid stadens

militära garnison. Den ledde in till underjordiska gångar som förenade flera tempel.

Templen har översvämmats och bebos av tusentals fladdermöss. De har ännu inte utforskats helt, men arkeologerna har hittat flera föremål som använts vid riter.

Machu Picchu besöks varje år av tusentals turister från hela världen. (TT)

KT 820518

Två isräddare

Vidlyftig robot

LOS ANGELES (TT-AFP)

För första gången i världshistorien har en robot gripits av polisen för störande av allmän ordning. Intermezot utspelades i tisdags i Los Angeles-förorten Beverley Hills.

Invånarna där blev omväxlande skrämda, irriterade och roade när roboten kom stultande på gatan, skramlande och med blixtrande varningsljus. Den var fjärrstyrd och utrustad med ett walkie-talkie-system.

Polisen kunde därför få kontakt med robotens ägare, men denne vägrade att identifiera sig. Hans mekaniska skyddsling bogserades därför till polisstationen.

På onsdagen meddelades det att robotens promenad var ett reklampåhitt av ett nöjesfält.

Ett försenat skelett av en man som levde ungefär samtidigt med Neanderthalaren har hittats i Egypten. Mannen levde i Assuan för mellan 60 000 och 80 000 år sedan, säger experter i Kairo (TT-AFP)

KT 820313

Gabon har

shud till

Svetlana Savitskaja

Sojuz dockade med rymdstation

Moskva (AP): De tre sovjetiska kosmonauterna — bland dem den andra kvinnan i rymden — dockade sin farkost med rymdstationen Saljut-7 på fredagen, rapporterade den sovjetiska nyhetsbyrån Tass.

Ombord på Saljut-7 finns redan två kosmonauter som varit ute i rymden sedan i maj.

De tre, Leonid Popov, Alexander Serebov och Svetlana Savitskaja, kopplade ihop sin Sojuz T-7-kapsel med rymdstationen 20.32 svensk tid. Allt gick problemfritt, enligt Tass-rapporten, som kom fyra timmar senare.

MANSGRISAR I RYMIDEN

MOSKVA (AP). De sovjetiska kosmonauterna ombord på rymdskeppet "Saljut 7" är ena riktiga mansgrisar.

— Vi har ett förkläde redo för dig.

Det var det första kosmonautskan Svetlana Savitskaja, en högt kvalificerad yrkeskvinna, fick höra sedan hon kommit farande hela vägen från jorden i sitt rymdskepp "Sojuz T-7".

Hon och två manliga kosmonauter dockade sin "Sojuz" med rymdstationen på fredagen.

— Känn dig som hemma. Vi

har ett kök för dig, inte ett riktigt kök mer som ett fältkök. Du har ett förkläde. Nu kan du laga mat, sade Valentin Lebedev som sedan en tid bemannar stationen ihop med Anatolij Bere-zovoj.

18 världsrekord

Svetlana, 34, har satt 18 världsrekord i flygning för damer. Hon har gjort över 500 fallskärmshopp och har flugit över 20 olika flygplanstyper under 1 500 timmar i luften som testpilot.

Nu är hon den andra kvinnan i rymden någonsin.

EXPR 820822